

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/387

av den 17 mars 2016

om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

- (1) Den 11 mars 2015 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en antisubventionsundersökning vad gäller import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (nedan kallat *det berörda landet*) med stöd av artikel 10 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*).
- (2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 26 januari 2015 av Saint-Gobain PAM Group (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda tillverkning av rör av duktilt gjutjärn. Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning för subventionering och därav följande väsentlig skada, vilken var tillräcklig för att motivera en undersökning.
- (3) Innan förfarandet inleddes underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen, Indiens myndigheter om att den hade mottagit ett vederbörligen underbyggt klagomål i vilket det påstods att subventionerad import av rör av duktilt gjutjärn med ursprung i Indien vållade unionsindustrin väsentlig skada. De indiska myndigheterna inbjöds till samråd i syfte att klargöra den situation som togs upp i klagomålet och finna en lösning som båda parter kunde vara överens om. De indiska myndigheterna godtog erbjudandet om samråd, som därefter hölls. Vid samrådet kunde ingen ömsesidigt tillfredsställande lösning nås.

1.2 Efterföljande förfarande

- (4) Kommissionen underrättade sedan alla parter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att införa en slutgiltig utjämningsstull på import till unionen av rör av duktilt gjutjärn med ursprung i Indien. Ytterligare en indisk tillverkare, Tata Metaliks DI Pipes Limited (nedan kallad *Tata*), gav sig till känna och lämnade synpunkter.
- (5) Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på meddelandet av uppgifter.

⁽¹⁾ EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT C 83, 11.3.2015, s. 4.

- (6) Den 28 januari 2016 hölls på begäran av Electrosteel Castings Limited en utfrågning med förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden.

1.3 Parallellt antidumpningsförfarande

- (7) Den 20 december 2014 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾ om inledande av en antidumpningsundersökning avseende import till unionen av rör av duktilt gjutjärn med ursprung i Indien med stöd av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ⁽⁴⁾ (nedan kallad *den grundläggande antidumpningsförordningen*).
- (8) Den 18 september 2015 införde kommissionen genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1559 ⁽⁵⁾ en preliminär antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn med ursprung i Indien (nedan kallad *förordningen om preliminär antidumpningstull*). De slutgiltiga resultaten av den undersökningen är föremål för en separat förordning ⁽⁶⁾.
- (9) Analyserna av skada, orsakssamband och unionens intresse som genomförts inom ramen för denna antisubventionsundersökning och den parallella antidumpningsundersökningen är i tillämpliga delar identiska, eftersom definitionen av unionsindustrin, de representativa unionstillverkarna och undersökningsperioden är desamma i båda undersökningarna.

1.4 Berörda parter

- (10) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Kommissionen underrättade klaganden, andra kända unionstillverkare, kända exporterande tillverkare, de indiska myndigheterna, kända importörer, leverantörer och användare, handlare samt intresseorganisationer som såvitt känt var berörda om inledandet av undersökningen och uppmanade dem att delta.
- (11) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden. Ingen berörd part begärde att bli hörd för att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen.

1.5 Stickprovsförfarande

- (12) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den kunde komma att göra ett urval av de berörda parterna i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.

1.5.1 Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare och importörer

- (13) Inget stickprovsförfarande avseende unionstillverkare behövdes. Det finns bara tre företag eller företagsgrupper som tillverkar den berörda produkten i unionen och två av dem, som svarar för omkring 96 % av unionens sammanlagda tillverkning, samarbetade i undersökningen.
- (14) För att kommissionen skulle kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt när det gäller icke-närstående importörer och i så fall göra ett urval, ombads icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Inga icke-närstående importörer gav sig till känna inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande.

1.5.2 Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Indien

- (15) För att kommissionen skulle kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, ombads alla exporterande tillverkare i Indien att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad dessutom Indiens delegation vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta eventuella andra exporterande tillverkare som skulle kunna vara intresserade av att medverka i undersökningen.

⁽³⁾ EUT C 461, 20.12.2014, s. 35.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1559 av den 18 september 2015 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 244, 19.9.2015, s. 25).

⁽⁶⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/388 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (se sidan 53 i detta nummer av EUT).

- (16) Tre exporterande tillverkare i det berörda landet lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. Dessa svarade för 100 % av exporten från Indien under undersökningsperioden. Kommissionen beslutade därför att det inte behövdes något stickprovsförfarande.

1.6 Svar på frågeformuläret och kontrollbesök

- (17) Frågeformulär sändes till tre indiska exporterande tillverkare eller grupper av tillverkare, till de tre unionstillverkarna och till de användare som gav sig till känna inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande.
- (18) Svar på frågeformuläret inkom från två av de tre indiska exporterande tillverkarna. Kommissionen utgick därför ifrån att den tredje exporterande tillverkaren inte längre samarbetade i undersökningen.
- (19) I inledningsskedet kom de samarbetsvilliga unionstillverkarna och användarna överens om att de uppgifter som samlades in vid den parallella antidumpningsundersökningen även kunde användas i detta förfarande. Flera dussin användare lämnade uppgifter utöver dem som redan hade gett sig till känna i den parallella antidumpningsundersökningen.
- (20) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkarna i Indien och som ansågs vara nödvändiga för att preliminärt kunna fastställa huruvida subventionering förelåg. Kontrollbesök gjordes hos följande företag:

— Electrosteel Castings Ltd, Kolkata, Indien (nedan kallat *ECL*),

— Jindal Saw Limited, New Delhi, Indien (nedan kallat *Jindal*)

1.7 Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod

- (21) Undersökningen av subvention och skada omfattade perioden 1 oktober 2013–30 september 2014 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller *UP* i tabeller). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2011 till slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

- (22) Den produkt som berörs är rör av duktilt gjutjärn (även kallat *gjutjärn med sfäroidiserad grafit*) med ursprung i Indien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7303 00 10 och ex 7303 00 90. Dessa KN-nummer nämns endast upplysningsvis.
- (23) Rör av duktilt gjutjärn används för dricksvattenförsörjning, bortledning av avloppsvatten och bevattning av jordbruksmark. Ledning av vatten genom rör av duktilt gjutjärn kan ske med hjälp av tryck eller bara tyngdkraften. Rören varierar mellan 60 mm och 2 000 mm i diameter och är 5,5, 6, 7 eller 8 meter långa. Invändigt är de normalt inklädda med cement eller andra material och utvändigt överdragna med zink, målade eller tejlindade. Slutanvändarna är främst allmännyttiga företag.
- (24) Jindal och Indiens myndigheter framhöll att rör av duktilt gjutjärn utan överdrag, varken invändigt eller utvändigt (nedan kallade *slättrör*), bör uteslutas från definitionen av den berörda produkten därför att dessa rör är halvfabrikat med olika fysiska, tekniska och kemiska egenskaper, och utan vidare bearbetning kan de inte användas för att leda vatten. Slättrör är inte heller är utbytbara mot den berörda produkten och har en annan slutanvändning.
- (25) Klaganden bestred detta påstående och hävdade att alla rör av duktilt gjutjärn, med eller utan överdrag, har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper och samma slutanvändning. Klaganden hävdade vidare att processen att förse rören med inklädnad och utvändigt överdrag betraktas som slutbehandlingar, som

bara utgör upp till 20 % av den totala tillverkningskostnaden för rör av duktilt gjutjärn, och att den inte ändrar det duktila rörets grundläggande egenskaper. Klaganden betonade vidare att slättrören som sådana inte har någon annan effektiv slutmarknad, ingen annan effektiv funktion eller något annat användningsområde än att leda vatten och avloppsvatten, och inte säljs på unionsmarknaden, utan måste förses med överdrag innan de släpps ut på marknaden och för att följa EU:s normer. Slättrör av duktilt gjutjärn klassificeras vidare enligt samma tullnummer som rör med inklädnad/överdrag, och om de skulle uteslutas skulle detta därför kunna leda till att eventuella utjämningsåtgärder kringgås och därmed urholka effekten av dessa åtgärder, med tanke på de indiska exportörernas betydande kapacitet att förses rör med inklädnad/överdrag i unionen (cirka 80 000 ton per år). Klaganden framhöll vidare att den indiska importen av slättrör har ökat betydligt sedan 2013 och att denna import var nästan tre gånger högre under 2015 än under 2013. Klaganden menar att denna utveckling troligen kommer att fortsätta.

- (26) Undersökningen har visat att slättrör inte har någon effektiv marknadsfunktion/användning och inte säljs som sådana på unionsmarknaden. Dessa rör måste genomgå ytterligare bearbetning, dvs. förses med inklädnad/överdrag, innan de kan släppas ut på marknaden och uppfylla EU:s normer för ledning av vatten och avloppsvatten. Efterlevnaden av EU:s normer är inte nödvändigtvis en avgörande faktor för att fastställa produktdefinitionen, men det faktum att ett slättrör måste bearbetas ytterligare innan det tas i bruk för sin slutanvändning är en faktor som man inte kan bortse ifrån vid analysen av om ett slättrör är en slutprodukt eller bara ett halvfabrikat. Kommissionen anser därför att ett slättrör av duktilt gjutjärn bör betraktas som halvfärdiga rör av duktilt gjutjärn.
- (27) Halvfabrikat och färdiga varor kan dock anses utgöra en enda produkt om i) de har samma grundläggande egenskaper och, ii) de ytterligare bearbetningskostnaderna inte är betydande (⁷). Det är ostridigt att inklädnaden/överdrag tillför slättrör en fysisk egenskap som innebär att rören får en väsentlig och grundläggande egenskap som krävs för deras huvudsakliga användningsområde på unionsmarknaden, nämligen ledning av vatten och avloppsvatten i enlighet med EU:s normer. Det är vidare ostridigt att kostnaden för att förses ett slättrör med invändigt och utvändigt överdrag normalt utgör upp till 20 % av den totala produktionskostnaden för ett rör av duktilt gjutjärn. Den vidare bearbetningen måste följaktligen anses vara betydande.
- (28) Halvfärdiga slättrör och rör av duktilt gjutjärn kan följaktligen inte betraktas som samma produkt som de färdiga rören (med inklädnad och överdrag) av duktilt gjutjärn och bör därför inte ingå i definitionen av den berörda produkten.
- (29) Kommissionen fann dessutom inte att det föreligger någon betydande risk för kringgående om slättrör undantas från produktdefinitionen. Slättrören importeras bara av ett närstående företag till Jindal som, tvärt emot vad som hävdats av klaganden, har begränsad kapacitet att förses rör med inklädnad/överdrag i unionen. Enligt kommissionens kontrollerade uppgifter uppgår den faktiska kapaciteten till cirka 15 000 ton per år. Även om importen av slättrör från Indien tycks ha ökat efter undersökningsperioden är mängden fortfarande blygsam (mindre än 10 000 ton år 2015) enligt uppgifter från klaganden. Med tanke på den begränsade kapaciteten att förses rör med inklädnad/överdrag hos det närstående företaget i unionen samt dess nuvarande affärsplan för kommande år vad gäller slättrör (15 000–21 000 ton år 2017) är det osannolikt att denna produktionsanläggning skulle omvandlas till en inkörsport för en massiv införsel av slättrör med det enda syftet att förses dem med inklädnad och överdrag för att undvika tullar för färdiga rör i unionen, vilket eventuellt skulle kunna ifrågasättas enligt artikel 23 i grundförordningen.
- (30) Jindal begärde också att flänsrör av duktilt gjutjärn skulle uteslutas från produktdefinitionen.
- (31) I motsats till slättrör är flänsrör rör av duktilt gjutjärn som slutbearbetats med inklädnad och överdrag. Flänsrör är därför lämpliga för ledning av vatten och avloppsvatten utan vidare bearbetning. I princip kapas de i längder av rör av duktilt gjutjärn i fulllängd och förses med flänsar som fästs med bultar och muttrar, medan andra rör av duktilt gjutjärn är förbundna med varandra genom en sockel. Bearbetningskostnaderna för att kapa rören på längden och förses dem med flänsar kan inte anses ändra de grundläggande egenskaperna hos ett rör av duktilt gjutjärn, dvs. ledning av vatten och avloppsvatten, eller ge upphov till bearbetningskostnader som är betydande. Även om viss vidare bearbetning krävs för att tillverka flänsrör av rör av duktilt gjutjärn anser kommissionen att de utgör en enda produkt och avslår begäran om att de ska uteslutas.
- (32) Mot bakgrund av ovanstående definieras den berörda produkten slutgiltigt som rör av duktilt gjutjärn (även kallat *gjutjärn med sfäroidiserad grafit*), med undantag av rör av duktilt gjutjärn utan inklädnad och överdrag (nedan kallade *slättrör*), med ursprung i Indien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7303 00 10 och ex 7303 00 90.

(⁷) Rådets förordning (EG) nr 1784/2000 av den 11 augusti 2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Förbundsrepubliken Brasilien, Japan, Folkrepubliken Kina, Republiken Korea, Konungariket Thailand och Tjeckiska republiken (EGT L 208, 18.8.2000, s. 10).

2.2 Likadan produkt

- (33) Undersökningen visade att den berörda produkten enligt definitionen ovan som tillverkas och säljs i Indien samt den produkt som tillverkas och säljs i unionen har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och därför är likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

3. SUBVENTIONERING

- (34) På grundval av uppgifterna i klagomålet samt de indiska myndigheternas och de exporterande tillverkarnas svar på kommissionens frågeformulär undersöktes följande former av subventioner och därtill kopplade särskilda åtgärder (system) som påstods innebära att subventioner beviljats:

I) Direkt överföring av medel och möjlig direkt överföring av medel (artikel 3.1 a i i grundförordningen)

- Lånegarantier från State Bank of India
- Lån som beviljats inom ramen för Steel Development Fund
- Stöd till FoU i järn- och stålsektorn
- Underlättande av markförvärv (delstaten Rajasthan)
- Tullrestitutionssystemet

II) Offentliga intäkter som normalt sett skulle tas ut drivs inte in eller efterskänks (artikel 3.1 a ii i grundförordningen)

- Export Oriented Units Scheme (systemet med exportorienterade företag)
- Focus Product Scheme (fokusproduktsystemet)
- Focus Market Scheme (fokusmarknadssystemet)
- Duty Free Import Authorisation Scheme (systemet med tillstånd för tullfri import)
- Export Promotion of Capital Goods Scheme (systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror)
- Advance Authorisation Scheme (systemet med förhandstillstånd)
- Incremental Exports Incentivisation Scheme (incitamentsystemet för ökad export)
- Befrielse från eller eftergift av mervärdesskatt (delstaten Gujarat)

III) Tillhandahållande av varor eller tjänster mot för låg ersättning (artikel 3.1 a iii i grundförordningen)

- Beviljande av gruvrättigheter (kol) för bestämda ändamål
- Beviljande av gruvrättigheter (järnmalm) för bestämda ändamål
- Tillhandahållande av mark (delstaten Rajasthan)
- Exportavgift på järnmalm

3.1 System för vilka man inte funnit någon bevisning för subventionering

3.1.1 System som inte gynnat företagen

- **Lånegarantier från State Bank of India**

- (35) Klaganden hävdade att de indiska myndigheterna tidigare lämnat lånegarantier till tillverkare inom stålsektorn via State Bank of India. Förmånen skulle utgöra skillnaden mellan det belopp som betalades för lånet med garanti och det belopp som skulle ha betalats för ett liknande lån utan statlig garanti. Subventionen skulle bestå av skillnaden mellan den ränta eller premie som företaget skulle ha betalat för lånet om det hade erhållits på kommersiell grund med beaktande av riktmärken och det belopp som faktiskt betalats till följd av att lånet garanterades av de indiska myndigheterna.

(36) De två indiska exporterande tillverkarna fick lån från ett antal banker, bl.a. State Bank of India. Dessa lån garanterades dock inte av de indiska myndigheterna. Räntesatserna motsvarade också de marknadsmässiga räntor som togs ut av andra banker för liknande lån.

(37) Kommissionen har följaktligen inte funnit någon bevisning för subventionering för detta system.

— **Lån som beviljats inom ramen för Steel Development Fund**

(38) Klaganden hävdade att de indiska myndigheterna tillhandahåller lån via Steel Development Fund för att finansiera FoU-projekt inom järn- och stålsektorn. Förmånen skulle utgöra skillnaden mellan den ränta som tas ut på lån från fonden och den marknadsmässiga ränta som skulle debiteras vid ett kommersiellt lån.

(39) De två indiska exporterande tillverkarna fick inga lån från fonden under undersökningsperioden.

(40) Kommissionen har följaktligen inte funnit någon bevisning för subventionering för detta system.

— **Stöd till FoU i järn- och stålsektorn**

(41) Klaganden hävdade att de indiska myndigheterna tillhandahåller medel för att främja FoU-projekt inom järn- och stålsektorn. Förmånen skulle motsvara det finansieringsbelopp som tillhandahållits (50 % av kostnaderna för FoU).

(42) De två indiska exporterande tillverkarna erhöll ingen finansiering via detta system under undersökningsperioden.

(43) Kommissionen har följaktligen inte funnit någon bevisning för subventionering för detta system.

— **Underlättande av markförvärv och tillhandahållande av mark mot för låg ersättning (delstaten Rajasthan)**

(44) Klaganden hävdade att en indisk exporterande tillverkare omfattades av detta system. Systemet består i att underlätta markförvärv för projekt som planerar investeringar på minst 1 miljard rupier och om 25 % av marken köps av exploatören själv. Förmånen skulle bestå i Rajasthans regerings betalning av det återstående markvärdet, dvs. 75 %.

(45) De två indiska exporterande tillverkarna erhöll ingen finansiering via detta system under undersökningsperioden.

(46) Kommissionen har följaktligen inte funnit någon bevisning för subventionering för detta system.

— **Export Oriented Units Scheme (systemet med exportorienterade företag)**

(47) Klaganden hävdade att de exporterande tillverkarna av den berörda produkten kan komma i fråga för systemet och att man måste förutsätta att de har lämnat in ansökan, eftersom de exporterar en betydande del av sin produktion.

(48) Ett företag som är registrerat som ett exportorienterat företag har rätt till befrielse från och/eller återbetalning av en rad tullar och avgifter. Förmånen skulle vara det statliga intäktsbelopp som skulle ha tagits ut och som efterskänkts.

(49) De två indiska exporterande tillverkarna var inte registrerade som exportorienterade företag under undersökningsperioden.

(50) Kommissionen har följaktligen inte funnit någon bevisning för subventionering för detta system under undersökningsperioden.

— **Focus Market Scheme (fokusmarknadssystemet)**

- (51) Klaganden hävdade att de exporterande tillverkarna av den berörda produkten kan komma i fråga för detta system, som ger rätt till tullkrediter som motsvarar en procentsats av fob-värdet på exporten till vissa länder. Tullkrediterna kan användas för att avräkna importtullar och förmånen motsvarar därmed det statliga intäktsbelopp som skulle ha tagits ut och som efterskänkts.
- (52) De två indiska exporterande tillverkarna erhöll inga tullkrediter via detta system under undersökningsperioden.
- (53) Kommissionen har följaktligen inte funnit någon bevisning för subventionering för detta system under undersökningsperioden.

— **Duty Free Import Authorisation Scheme (systemet med tillstånd för tullfri import)**

- (54) Klaganden hävdade att de exporterande tillverkarna av den berörda produkten kan komma i fråga för detta system, som möjliggör tullfri import av insatsvaror, bränsle, olja, energikällor och katalysatorer som används som insatsvaror i tillverkningsprocessen, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Förmånen skulle vara det statliga intäktsbelopp som skulle ha tagits ut och som efterskänkts.
- (55) De två indiska exporterande tillverkarna fick inga förmåner från detta system under undersökningsperioden.
- (56) Kommissionen har följaktligen inte funnit någon bevisning för subventionering för detta system under undersökningsperioden.

— **Advance Authorisation Scheme (systemet med förhandstillstånd)**

- (57) Klaganden hävdade att de exporterande tillverkarna av den berörda produkten kan komma i fråga för detta system, som möjliggör tullfri import av insatsvaror för tillverkning av en specifik produkt eller produktkategori, eller mellanprodukter som ska exporteras eller anses ha exporterats. Förmånen skulle vara det statliga intäktsbelopp som skulle ha tagits ut och som efterskänkts.
- (58) De två indiska exporterande tillverkarna fick inga förmåner från detta system under undersökningsperioden.
- (59) Kommissionen har följaktligen inte funnit någon bevisning för subventionering för detta system under undersökningsperioden.

— **Incremental Exports Incentivisation Scheme (incitamentsystemet för ökad export)**

- (60) Klaganden hävdade att de exporterande tillverkarna av den berörda produkten kan komma i fråga för detta system, som liknar fokusmarknadssystemet och ger rätt till tullkrediter som motsvarar en procentsats av tillväxtökningen under räkenskapsåret 2012–2013 jämfört med räkenskapsåret 2011–2012. Tullkrediterna kan användas för att avräkna importtullar och förmånen motsvarar därmed det statliga intäktsbelopp som skulle ha tagits ut och som efterskänkts.
- (61) De två indiska exporterande tillverkarna fick inga förmåner från detta system under undersökningsperioden.
- (62) Kommissionen har följaktligen inte funnit någon bevisning för subventionering för detta system under undersökningsperioden.

— **Befrielse från eller eftergift av mervärdesskatt (delstaten Gujarat)**

- (63) Klaganden hävdade att en exporterande tillverkare av den berörda produkten (med verksamhet i Gujarat) kan komma i fråga för och förmodligen utnyttjade detta system, som medger befrielse från mervärdesskatt för inköp av varor som används i samband med export. Skattebefrielsen skulle utgöra ett finansiellt bidrag, eftersom mervärdesskatteintäkterna minskar för staten. Förmånen skulle motsvara det statliga intäktsbelopp som skulle ha tagits ut och som efterskänkts.
- (64) De två indiska exporterande tillverkarna fick inga förmåner från detta system under undersökningsperioden för den berörda produkten.

- (65) Kommissionen har följaktligen inte funnit någon bevisning för subventionering för detta system under undersökningsperioden.

3.1.2 Gruvrättigheter för bestämda ändamål (kol och järnmalm)

- (66) Klaganden hävdade att de indiska myndigheterna tillhandahåller varor till ståltillverkare genom att förse dem med järnmalm och kol genom att man beviljar gruvrättigheter för bestämda ändamål (*captive mining rights*) (dvs. rättigheter som tillåtit stålproducenter att bryta järnmalm och kol för eget bruk).
- (67) Klaganden hänvisade till gällande indisk lagstiftning om utvinning av järnmalm och kol, inklusive den senaste utvecklingen, och nämnde att vissa indiska tillverkare av den berörda produkten har egna gruvor.
- (68) Klaganden ansåg att utvinningen av järnmalm för eget bruk de facto är selektiv, eftersom den är begränsad till vissa företag, t.ex. ståltillverkare, och att kolutvinningen för eget bruk rättsligt är selektiv, eftersom man vid tilldelningen av kolblock ger företräde till ståltillverkare vars årliga produktionskapacitet överstiger en miljon ton.
- (69) Klaganden menade att den förmån som ges till de indiska tillverkarna av den berörda produkten i form av brytningstillstånden för kol för bestämda ändamål utgörs av skillnaden mellan den totala kostnaden av de royalties som betalas för brytningstillståndet, kostnaderna för utvinning och raffinering för att nå upp till den kvalitetsstandard som krävs och riktmärket cif-priset för australisk koks i indisk hamn.
- (70) Vad gäller förmånen i form av brytningstillstånden för järnmalm menade klaganden att förmånen bör bedömas antingen i) med beaktande av de villkor som råder på världsmarknaden för inköp av järnmalm i enlighet med artikel 6 d ii i grundförordningen, eller ii) på grundval av villkor som råder i Indien, justerat med beaktande av effekten av exportavgiften på järnmalm, eftersom det är en faktor som snedvrider de normala marknadsvillkoren.
- (71) Klaganden noterade att amerikanska handelsministeriet undersökt programmet för gruvrättigheter för järnmalm för bestämda ändamål (*Captive Mining of Iron Ore Programme*) och programmet för gruvrättigheter för kol för bestämda ändamål (*Captive Mining of Coal Programme*) i en rad utredningar om import av vissa varmvalsade platta produkter av kolstål från Indien.
- (72) De indiska myndigheterna uppgav att brytningskoncessioner handläggs och beviljas de sökande i enlighet med följande rättsliga grunder:
- *The Mines and Minerals Development and Regulation (MMDR) Act No. 67* från 1957, i dess ändrade lydelse.
 - *The MMDR Amendment Ordinance Act No. 3* från 2015.
 - *The Mining Concession Rules (MCR)* från 1960.
 - *The Mineral Conservation and Development Rules (MCDR)* från 1988.
 - *The Coal Bearing Areas Acquisition and Development Act* från 1957.
 - *The Coal Mine (Nationalisation) Act* från 1973.
 - *The Coal Mine (Special Provisions) Second Ordinance* från 2014.
 - *The Competitive Bidding of Coal Mines Amendment Rules* från 2012.
- (73) De indiska myndigheterna förklarade att järnmalmssektorn i Indien alltid har varit en avreglerad marknad och att kolsektorn avreglerades med verkan från januari 2000.
- (74) Den ena av de två indiska exporterande tillverkarna beviljades gruvrättigheter för järnmalm (men inte för kol). Den järnmalm som utvinns i gruvan används dock inte för tillverkningen av den berörda produkten (på grund av den låga järnhalten) utan för koncernens övriga affärsverksamhet. Tillverkaren i fråga hämtar den järnmalm som krävs för tillverkningen av den berörda produkten från icke-närstående leverantörer i Indien.

- (75) Den andra indiska exporterande tillverkaren beviljades gruvrättigheter för kol (men inte för järnmalm). Mängden utvunnet kol årligen räckte inte för att tillgodose dennes behov och därför köpte denna tillverkare även kol från icke-närstående leverantörer i Australien.
- (76) Efter ett beslut av Indiens högsta domstol 2014 kunde denna exporterande tillverkare visa att alla gruvrättigheter för kol som tidigare tilldelats återkallats och ett konkurrensutsatt anbudsförfarande föreligger nu för att få gruvrättigheter för kol i Indien. Tillverkaren i fråga anskaffar därför inte längre kol via gruvrättigheter för bestämda ändamål. Den exporterande tillverkaren visade också att denne enligt det nya tilldelningsförfarandet för gruvrättigheter som de indiska myndigheterna infört juridiskt sett inte kan göra anspråk på några gruvrättigheter på grund av de begränsningar som är knutna till förfarandet.
- (77) Kommissionen behöver följaktligen inte analysera detta system ytterligare.

3.2 System för vilka man funnit bevisning för subventionering

3.2.1 Fokusproduktsystemet

a) Rättslig grund

- (78) Fokusproduktsystemet beskrivs närmare i punkt 3.15 i utrikeshandelspolitiken (*Foreign Trade Policy, FTP*) 2009–2014 och punkt 3.9 i förfarandehandboken (*Handbook of Procedure, HoP*) 2009–2014.

b) Stödberättigande

- (79) Enligt punkt 3.15.2 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2009–2014 kan exportörer av anmälda produkter i tillägg 37D till förfarandehandboken 2009–2014 (volym I) komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (80) Enligt detta system berättigar export av de produkter som förtecknas i tillägg 37D till förfarandehandboken till tullkrediter motsvarande 2 % av fob-värdet. Tullkreditsatsen för rör av duktilt gjutjärn höjdes till 5 % 2012. Dessa rör kan därför komma i fråga för tullkrediterna.
- (81) Tullkrediter inom ramen för fokusproduktsystemet får överföras fritt och gäller under en period om 24 månader från och med det datum då intyget om berättigande till krediterna utfärdas. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags insatsvaror eller andra varor, inbegripet kapitalvaror.
- (82) Intyget om berättigande till krediterna utfärdas vid den hamn från vilken exporten har gjorts och efter det att exporten utförts eller varorna avsänts. Förutsatt att sökanden ger myndigheterna kopior av alla relevanta exporthandlingar (t.ex. exportorder, fakturor, fraktsedlar, bankintyg om att exporten har utförts) kan Indiens myndigheter inte påverka beviljandet av tullkrediterna.
- (83) Båda företagen utnyttjade detta system under undersökningsperioden.

d) Slutsatser om fokusproduktsystemet

- (84) Fokusproduktsystemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En tullkredit inom ramen för fokusproduktsystemet utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom krediten i slutändan kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullkrediter inom ramen för fokusproduktsystemet innebär dessutom att exportören beviljas en förmån, eftersom dennes likviditet förbättras.
- (85) Fokusproduktsystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.

- (86) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns inget system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor betalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. En exportör är berättigad till förmåner enligt fokusproduktsystemet oavsett om insatsvaror har importerats eller inte. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror lokalt och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror har därför ändå rätt till förmåner enligt fokusproduktsystemet. Dessutom kan en exportör använda tullkrediterna enligt fokusproduktsystemet för att importera kapitalvaror, även om kapitalvarorna inte omfattas av ett godkänt tullrestitutionssystem enligt led i i bilaga I till grundförordningen, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran.

e) **Förändringar enligt den nya utrikeshandelspolitiken 2015–2020**

- (87) Med den nya femåriga utrikeshandelspolitiken 2015–2020 infördes ett nytt system benämnt *Merchandise Exports from India Scheme* (systemet för varuexport från Indien) som ersätter ett antal tidigare system inklusive fokusproduktsystemet. Eftersom de stödberättigande kriterierna för fokusproduktsystemet och det nya systemet i stort sett är desamma, står det klart att fokusproduktsystemet inte upphörde utan bara bytte namn, och att förmånen enligt fokusproduktsystemet kvarstår med det nya systemet. Den förmån som ges genom fokusproduktsystemet kan följaktligen fortfarande vara utjämningsbar.
- (88) Efter meddelandet av uppgifter framhöll ECL att systemet för varuexport från Indien inte automatiskt kan betraktas som en variant av fokusproduktsystemet eller ett system som ersätter det. Kommissionen avvisade detta argument, eftersom kriterierna för att komma i fråga är desamma för båda systemen liksom även förmånstagarna när det gäller tillverkarna av rör av duktilt gjutjärn. I sitt svar på frågeformuläret uppgav de indiska myndigheterna själva att fokusproduktsystemet "har gått upp i ett nytt system [systemet för varuexport från Indien]" ⁽⁸⁾. Argumentet avvisades därför.
- (89) Storleken på den förmån som följer av de två systemen är dock olika. Tullsatsen som erbjuds via systemet för varuexport från Indien uppgår för närvarande till 2 % av fob-värdet på exporten (det var 5 % för fokusproduktsystemet under undersökningsperioden).
- (90) De två indiska tillverkarna hävdade både före och efter det slutliga meddelandet av uppgifter att detta lägre värde bör användas som parameter för att kvantifiera storleken på den förmån som eventuellt ska utjämnas. ECL hänvisade till kommissionens riktlinjer för beräkning av subventionsbeloppet i undersökningar avseende utjämningsstull ⁽⁹⁾ och exempel 1, där den reviderade förmån som gäller för den senare delen av undersökningsperioden bör tillämpas om förändringen är av stadigvarande karaktär. Detta argument framfördes även av de indiska myndigheterna efter det slutliga meddelandet av uppgifter.
- (91) Kommissionen avvisade detta argument av följande skäl. I artikel 5 i grundförordningen fastställs att "[s]torleken på utjämningsbara subventioner ska beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser". Under undersökningsperioden var den förmån som de exporterande tillverkarna fick en tullkredit motsvarande 5 % av fob-värdet på exporten av den berörda produkten.
- (92) I artikel 11 i grundförordningen föreskrivs följande: "Upplysningar avseende en period som infaller efter undersökningsperioden ska normalt inte beaktas." Detta innebär att utveckling efter undersökningsperioden bara kan beaktas i undantagsfall, nämligen om det skulle vara "uppenbart olämpligt" ⁽¹⁰⁾ att bortse från den. Denna tröskel nåddes till exempel när de tio nya medlemsstaterna anslöt sig till Europeiska unionen 2004, vilket medförde att kommissionen behövde undersöka om de upplysningar som hade inhämtats under undersökningen fortfarande var representativa för det utvidgade EU ⁽¹¹⁾.
- (93) Denna tröskel är emellertid inte uppfylld i detta fall. Det grundläggande subventionssystemet kvarstår efter undersökningsperioden och exportörerna har omfattats av satsen på 5 % under undersökningsperioden. Antagandet att den reducerade satsen på 2 % efter undersökningsperioden är av permanent natur kan inte heller

⁽⁸⁾ Svar från de indiska myndigheterna på antisubventionsfrågeformuläret av den 15 maj 2015, s. 24.

⁽⁹⁾ EGT C 394, 17.12.1998, s. 6.

⁽¹⁰⁾ Förstainstansrättens dom i mål T-462/04, REG 2008, s. II-3685, punkt 67.

⁽¹¹⁾ Förstainstansrättens dom i mål T-462/04, REG 2008, s. II-3685, punkterna 68–74.

bekräftas, eftersom regeringen har befogenhet att när som helst ändra den sats som gäller för systemet ⁽¹²⁾. Sådana förändringar är inte bara hypotetiska, vilket framgår av praxis under det tidigare systemet. Det tidigare fokusproduktsystemet infördes genom lagstiftning 2009 och regeringen ändrade satsen från 2 % till 5 % från och med den 31 december 2012 ⁽¹³⁾. Med hänsyn till alla dessa faktorer drar kommissionen slutsatsen att en utjämning i storleksordningen 5 % för fokusproduktsystemet under undersökningsperioden inte är uppenbart olämplig. Om den nuvarande satsen på 2 % bibehålls på lång sikt står det exportörerna fritt att begära en interimsoversyn som visar att omständigheterna när det gäller detta subventionssystem varaktigt har förändrats.

f) **Beräkning av subventionens storlek**

- (94) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagaren fått under undersökningsperioden, och som av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren bokförts som inkomst i enlighet med periodiseringsprincipen när exportåtagandet uppfyllts. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (95) Den subventionsnivå som fastställdes för detta system under undersökningsperioden för företaget ECL och dess dotterbolag Srikalahasthi Pipes Limited (nedan kallade *ECL-koncernen*) uppgick till 4,35 % och för företaget Jindal Saw India uppgick den till 3,11 %.

3.2.2 *Export Promotion of Capital Goods Scheme (EPCGS) (systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror)*

a) **Rättslig grund**

- (96) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2009–2014 och kapitel 5 i förfarandehandboken 2009–2014.

b) **Stödberättigande**

- (97) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare samt tjänsteleverantörer är stödberättigade enligt detta system.

c) **Praktiskt genomförande**

- (98) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) med en nedsatt tullsats. Ett exportåtagande är ett åtagande att exportera varor till ett lägsta värde som, beroende på det delsystem som valts, motsvarar sex respektive åtta gånger storleken av den insparade tullen. På ansökan och mot betalning av en avgift utfärdar de indiska myndigheterna i detta syfte en licens inom ramen för detta system. Systemet innebär att en reducerad importtullsats på 3 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet ska anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss mängd exportvaror under en viss period. Enligt dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2009–2014 kan kapitalvarorna importeras med en tullsats på 0 % inom ramen för systemet, men i så fall blir tidsperioden för fullgörande av exportåtagandet kortare.
- (99) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I sådant fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna ta i anspråk en rätt till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt detta system.

⁽¹²⁾ Enligt punkt 3.13 i den nya utrikeshandelspolitiken "förbehåller sig regeringen rätten att införa restriktioner/ändra satsen/den övre gränsen för den tull som föreskrivs i detta kapitel".

⁽¹³⁾ Kungörelse nr 42(RE2012)/2009-14 från Indiens generaldirektorat för utrikeshandel.

- (100) Det konstaterades att de båda företagen erhöll lättnader enligt detta system som kunde fördelas till den berörda produkten under undersökningsperioden.

d) Slutsatser om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

- (101) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. Den nedsatta tullen utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom den innebär en minskning av de tullintäkter som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Den nedsatta tullen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagens likviditet.
- (102) Vidare är systemet rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Det är därför rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.
- (103) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna.
- (104) Med den nya femåriga utrikeshandelspolitiken 2015–2020 kvarstår detta system, även om bara alternativet med en tull på 0 % föreskrivs. Eftersom kriterierna i stort sett är desamma, kan det inte sägas att systemet upphörde och således inte längre bör vara utjämningsbart.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (105) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades den utjämningsbara subventionens storlek på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat över en period som motsvarar en normal avskrivningstid för sådana kapitalvaror i den ifrågakvarande industrin. Det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, har justerats genom att ränta har lagts till för denna period så att pengarnas fulla värde över tiden skulle återspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under undersökningsperioden vara lämplig.
- (106) I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (107) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade ECL att systemet används i hela tillverkningen av rör av duktilt gjutjärn och inte enbart för tillverkningen av de exporterade varorna. Man begärde därför att subventionen skulle beräknas på grundval av den totala omsättningen i stället för på grundval av exportomsättningen.
- (108) Kommissionen avvisade detta argument eftersom, såsom redan angetts ovan, subventionen bara var knuten till exportresultat. Detta tillvägagångssätt stämmer också överens med kommissionens praxis för samma system ⁽¹⁴⁾.
- (109) Samma exporterande tillverkare begärde att förmånen inte bör omfatta poster/maskiner som redan skrivits av långt före undersökningsperioden. Kommissionen godtog detta och underrättade företaget.
- (110) Den subventionsnivå som fastställdes för detta system under undersökningsperioden för ECL-koncernen uppgick till 0,03 % och för företaget Jindal Saw India uppgick den till 0,38 %.

⁽¹⁴⁾ Se kommissionens förordning (EU) nr 115/2012 av den 9 februari 2012 om införande av provisorisk utjämningsstull på import av vissa fästaneländningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i Indien (EUT L 38, 11.2.2012, s. 6), skäl 64.

3.2.3 Tullrestitutionssystemet

a) **Rättslig grund**

- (111) Tullrestitutionssystemet beskrivs närmare i restitutionsreglerna för tull och centrala punktskatter (*Customs & Central Excise Duties Drawback Rules*) från 1995, ändrade genom efterföljande meddelanden.

b) **Stödberättigande**

- (112) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) **Praktiskt genomförande**

- (113) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om ett restitutionsbelopp, vilket beräknas som andel av fob-värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. Tullrestitutionssatserna har fastställts av de indiska myndigheterna för ett antal produkter, inbegripet den berörda produkten. Tullrestitutionssatserna fastställs på grundval av den genomsnittliga mängden eller det genomsnittliga värdet för det material som används som insatsvaror vid tillverkning av en produkt och som de genomsnittliga tullbelopp som betalats på insatsvaror. De är tillämpliga oberoende av om importtullar faktiskt har betalats eller inte. Tullrestitutionsprocentsatsen för den berörda produkten var under undersökningsperioden 1,9 % av fob-värdet.
- (114) För att kunna beviljas förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid den tidpunkt då uppgifter om transporten matas in i tullservern Icegate anges det att exporten äger rum inom ramen för tullrestitutionssystemet och tullrestitutionsbeloppet fastställs oåterkalleligen. Efter det att fraktföretaget har lämnat in sitt exportintyg och tullkontoret med tillfredsställande resultat har jämfört dokumentet med uppgifterna på fraktsedeln, är alla villkor uppfyllda för utbetalning av restitutionsbeloppet, antingen genom direkt utbetalning till exportörens bankkonto eller i form av en växel.
- (115) Exportören måste också lämna bevis för exportinkomsten i form av ett bankintyg om att exporten skett. Detta dokument kan tillhandahållas sedan restitutionsbeloppet har betalats ut, men de indiska myndigheterna kommer att återvinna det utbetalda beloppet om exportören inte lämnar in bankintyget inom en viss tidsfrist.
- (116) Restitutionsbeloppet kan användas för valfritt ändamål.
- (117) Enligt indiska redovisningsprinciper är det faktiskt möjligt att periodisera tullrestitutionsbelopp och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen när exportåtagandet uppfylls.
- (118) Det konstaterades också att de två indiska företagen erhöll förmåner inom ramen för tullrestitutionssystemet under undersökningsperioden.

d) **Slutsatser om tullrestitutionssystemet**

- (119) Tullrestitutionssystemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen. Det så kallade tullrestitutionsbeloppet är ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna eftersom det tillhandahålls som en direkt överföring av medel. Det finns inga restriktioner för användandet av dessa medel. Tullrestitutionsbeloppet innebär vidare att exportören får en förmån, eftersom dennes likviditet förbättras.
- (120) Tullrestitutionsbeloppet för export bestäms av de indiska myndigheterna för varje produkt. Trots att systemet benämns tullrestitutionssystem har det inte de egenskaper som tillskrivs ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Den kontanta betalningen till exportören är inte knuten till faktiska betalningar av importtullar för råvaror och är ingen tullkredit för att avräkna importtullar för tidigare eller framtida import av råvaror.

- (121) Efter meddelandet av uppgifter gjorde de indiska myndigheterna för det första gällande att kommissionen inte framfört vilka krav som den ansåg att tullrestitutionssystemet måste uppfylla för att utgöra ett godkänt tullrestitutionssystem, eller motiverat sitt beslut på något annat sätt. För det andra menade man att det finns ett tillräckligt samband mellan tullrestitutionssatserna och de tullar som betalats för råvaror. De indiska myndigheterna använder nämligen både den genomsnittliga mängden eller det genomsnittliga värdet av de insatsvaror som använts vid tillverkningen av produkten och det genomsnittliga tullbelopp som betalats för insatsvaror när man fastställer tullrestitutionssatserna. ECL framförde liknande argument.
- (122) Kommissionen avvisade dessa argument av följande skäl. Vad beträffar det första argumentet framförde kommissionen i meddelandet varför den inte betraktar systemet som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution. Den kontanta betalningen till exportören är inte knuten till faktiska betalningar av importtullar för råvaror och är ingen tullkredit för att avräkna importtullar för tidigare eller framtida import av råvaror.
- (123) Vad beträffar det andra argumentet anser kommissionen inte att det anförda sambandet mellan tullrestitutionssatserna och de tullar som betalats för råvaror är tillräckligt för att systemet ska uppfylla reglerna i bilaga I led i, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. I synnerhet gäller att krediten inte beräknas på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns vidare inget system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor betalning av importtull i den mening som avses led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Därför avvisades även detta argument.
- (124) Den betalning som sker i form av en direkt överföring av medel från de indiska myndigheterna efter export av exportörer måste därför betraktas som ett direkt bidrag från de indiska myndigheterna som är knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.
- (125) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att tullrestitutionssystemet är utjämningsbart.

e) **Beräkning av subventionens storlek**

- (126) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknade kommissionen storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån vilken mottagaren konstaterats erhålla under översynsperioden. Mottagaren ansågs erhålla förmånen vid den tidpunkt då exporttransaktionen sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att erlagga restitutionsbeloppet, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a i i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på tullrestitutionen för exporttransaktionen i fråga. Mot bakgrund av ovanstående ansåg kommissionen det lämpligt att förmånerna inom ramen för tullrestitutionssystemet beräknas som summan av de restitutionsbelopp som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för systemet under översynsperioden.
- (127) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelade kommissionen dessa subventionsbelopp över den totala exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (128) Ett av de två företagen beräknade andelen av de råvaror som används vid tillverkningen av den berörda produkten och som importerats och som det betalade tull för. Detta företag framförde sedan, både före och efter det slutliga meddelandet av uppgifter, att om kommissionen skulle utjämna den förmån som beviljades genom tullrestitutionssystemet skulle den inte utjämna det totala belopp som erhållits genom tullrestitutionssystemet, utan bara det belopp som gick utöver de tullar som faktiskt betalats för import av insatsvaror som använts vid tillverkningen av den berörda produkten. De indiska myndigheterna ställde sig i sina synpunkter på det slutliga meddelandet bakom företagets begäran.
- (129) Kommissionen avvisade denna begäran eftersom detta system, såsom förklaras i avsnitt d) "Slutsatser om tullrestitutionssystemet", trots namnet "tullrestitution", i grund och botten är en direkt överföring av medel och inte

uteblivna intäkter. Den kontanta betalningen till exportören är inte knuten till faktiska betalningar av importtullar för råvaror och är ingen tullkredit för att avräkna importtullar för tidigare eller framtida import av råvaror. Det är därför inte säkert att andelen råvaror som importeras och används vid tillverkningen av rör av duktilt gjutjärn kommer att vara oförändrad.

- (130) Den subventionsnivå som fastställdes för detta system under undersökningsperioden för ECL-koncernen uppgick till 1,66 % och för företaget Jindal Saw India uppgick den till 1,37 %.

3.2.4 Tillhandahållande av järnmalm mot för låg ersättning

3.2.4.1 Inledning

- (131) Klaganden hävdade att priserna på järnmalm (den viktigaste råvaran för den berörda produkten) i Indien är snedvridna på grund av införandet av en exportavgift på järnmalm och systemet med två olika taxor för järnvägstransporter med syftet och verkan att subventionera de indiska tillverkarna av den berörda produkten. Dessa ingripanden skulle enligt klaganden minska kostnaderna för denna råvara i Indien jämfört med andra marknader som inte påverkas av de indiska myndigheternas ingripanden.
- (132) Klaganden tillade att de indiska myndigheterna genom att ingripa på järnmalmsmarknaden inte direkt tillhandahåller järnmalm mot för låg ersättning, utan ålägger järnmalmsföretag att göra detta.
- (133) Klaganden menar att myndigheterna ålägger alla statligt ägda och privatägda järnmalmsföretag i Indien att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning som ett led i en strategi för att hjälpa järn- och stålindustrin.

3.2.4.2 Analys

- (134) För att kunna fastställa att det rör sig om en utjämningsbar subvention måste tre faktorer föreligga, nämligen a) ett finansiellt bidrag, b) en förmån, och c) selektivitet (artikel 3 i grundförordningen).

a) **Finansiellt bidrag**

- (135) Artikel 3.1 a iv andra strecksatsen i grundförordningen föreskriver att finansiellt bidrag förekommer om de offentliga myndigheterna "ålägger ett privat organ att utföra en eller flera av de funktioner som räknas upp i leden i, ii och iii och som normalt ligger inom deras kompetens och rent faktiskt inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis.". Den typ av funktioner som anges i artikel 3.1 a iii förekommer när "offentliga myndigheter tillhandahåller andra varor eller tjänster än sådana som rör allmän infrastruktur, eller köper varor". Dessa bestämmelser återspeglar artikel 1.1 a i iv och iii i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (nedan kallat *subventionsavtalet*) och bör tolkas och tillämpas mot bakgrund av WTO:s relevanta rättspraxis.
- (136) I WTO-ärendet om exportbegränsningar, gav EU som tredje part panelen sin första tolkning av dessa bestämmelser, som ditintills inte hade tolkats ⁽¹⁵⁾. Efter meddelandet av uppgifter hänvisade flera parter till dessa förslag.
- (137) Panelen slog fast att de två begreppen *entrust* och *direct* i artikel 1.1 a i iv i subventionsavtalet enligt gängse betydelse kräver att myndigheternas agerande måste omfatta en delegering (när det gäller *entrustment*) eller order (när det gäller *direction*) ⁽¹⁶⁾. Förenta staternas argument om "orsak och verkan" avvisades därmed och ett uttryckligt och bekräftande agerande i form av en delegering eller order förutsätts ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁵⁾ Panelens rapport, DS 194, bilaga B-3, punkt 4.

⁽¹⁶⁾ Panelens rapport av den 29 juni 2001, DS194 *United States – Measures treating export restraints as subsidies*, punkt 8.29.

⁽¹⁷⁾ Panelens rapport, DS 194, punkt 8.44.

- (138) I ett senare ärende ansåg dock överprövningsorganet att det är alltför stelbent att som standard ersätta orden *entrusts* och *directs* med *delegering* och *order* ⁽¹⁸⁾. Enligt överprövningsorganet förekommer *entrustment* när myndigheterna överlåter ansvar på ett privat organ och *direction* avser situationer där myndigheterna utövar sina befogenheter gentemot ett privat organ ⁽¹⁹⁾. I båda fallen använder regeringen ett privat organ som ombud för att verkställa det finansiella bidraget, och "i de flesta fall skulle man förvänta sig att *entrustment* eller *direction* för ett privat organ skulle innebära någon form av hot eller uppmuntran" ⁽²⁰⁾. Samtidigt innebär led iv inte att det är tillåtet för medlemmar att införa utjämningsåtgärder för produkter "när som helst när myndigheterna bara utövar sina allmänna föreskrivande befogenheter" ⁽²¹⁾ eller när myndigheternas ingripande "kan men inte måste leda till ett visst resultat helt enkelt på grund av de faktiska omständigheterna och aktörernas utövande av sitt fria val på den marknaden" ⁽²²⁾. *Entrustment* och *direction* innebär snarare "att myndigheterna har en mer aktiv roll än att bara agera uppmanande" ⁽²³⁾.
- (139) Härav följer att de beviskrav som fastställts av överprövningsorganet, bland annat konstaterandet att man i de flesta fall "skulle förvänta sig att *entrustment* eller *direction* för ett privat organ skulle innebära någon form av hot eller uppmuntran" är mindre stränga än EU:s ursprungliga ståndpunkt som förespråkades i ärendet om de amerikanska exportbegränsningarna. Detsamma gäller EU:s ståndpunkt att ett privat organ ska utföra funktioner som normalt ligger inom myndigheternas kompetens endast om det privata organet inte har något val alls i samband med myndigheternas ålägganden, till exempel när staten fastställer de priser som det privata organet måste tillämpa.
- (140) EU har följaktligen anpassat sin tolkning till de riktlinjer som lämnats av WTO:s överprövningsorgan i dessa frågor.
- (141) I linje med dessa avgöranden från WTO når inte alla myndighetsåtgärder som kan innebära förmåner upp till den nivå som medför att de är finansiellt bidrag i enlighet med artikel 3 i grundförordningen och artikel 1.1 a i subventionsavtalet. Det måste finnas bevisning för att myndigheterna har en strategi eller ett program som ska gynna den bransch som undersöks (i detta fall industrin för rör av duktilt gjutjärn), genom att ålägga offentliga eller privata organ (här: järnmalmsföretag) att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning till industrin för rör av duktilt gjutjärn.
- (142) I linje med WTO:s femstegstest ⁽²⁴⁾ har kommissionen mycket noggrant granskat vilken typ av ingripanden det handlar om från myndigheternas sida (rör det sig om ålägganden för järnmalmsföretag?), vilken typ av organ åläggandena gäller (är gruvföretagen privata organ i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen?) och vilka åtgärder det handlar om för dessa organ (har dessa järnmalmsföretag tillhandahållit järnmalm till industrin för rör av duktilt gjutjärn mot för låg ersättning och därmed agerat som ombud för myndigheterna?). Kommissionen har vidare undersökt om den funktion som utförts normalt skulle ligga inom myndigheternas kompetens (är tillhandahållandet av järnmalm mot för låg ersättning till tillverkningsföretag i Indien en normal verksamhet för myndigheterna?) och om denna funktion rent faktiskt inte skiljer sig från myndigheternas normala praxis (skiljer sig själva tillhandahållandet av järnmalm av gruvföretagen rent faktiskt från vad myndigheterna skulle ha gjort själva?).

i) Åläggande för järnmalmsföretag från de indiska myndigheternas sida

- (143) Mot bakgrund av överprövningsorganets slutsatser som det hänvisas till ovan undersökte kommissionen först om de indiska myndigheternas stöd till industrin för rör av duktilt gjutjärn faktiskt är ett mål för en politik från myndigheternas sida och inte bara en "sidoeffekt" av utövandet av allmänna föreskrivande befogenheter. Man undersökte särskilt om den snedvridning av priserna som konstaterats var en del av myndigheternas mål eller om de lägre priserna på järnmalm snarare var en "oavsiktligt" biprodukt av myndigheternas allmänna föreskrivande verksamhet.
- (144) En rad dokument visar att de indiska myndigheterna uttryckligen som ett politiskt mål eftersträfvade ett stöd till industrin för rör av duktilt gjutjärn.

⁽¹⁸⁾ Överprövningsorganets rapport av den 21 februari 2005, DS296 *United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMs) from Korea*, punkterna 110–111.

⁽¹⁹⁾ Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 116.

⁽²⁰⁾ Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 116.

⁽²¹⁾ Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 115.

⁽²²⁾ Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 114, i överensstämmelse med panelens rapport, DS 194, punkt 8.31. i detta hänseende.

⁽²³⁾ Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 115.

⁽²⁴⁾ Panelens rapport, DS 194, punkt 8.25.

- (145) Under 2005 utfärdade en expertgrupp som inrättats av ministeriet för stål för att utforma riktlinjer för förmånligt beviljande av gruvavtal en rapport (nedan kallad *Dang-rapporten*) med ett antal relevanta konstateranden och rekommendationer. Redan då noterades det att "[...] en viktig konkurrensfördel för indiskt stål, bortsett från mänskliga resurser, förefaller ligga i en garanterad tillgång till inhemsk järnmalm till ett lägre pris än världsmarknadspriset. Denna fördel måste upprätthållas, främjas och utnyttjas fullt ut" ⁽²⁵⁾ (understrykning tillagd).
- (146) Efter meddelandet av uppgifter gjorde de indiska myndigheterna och ECL gällande att kommissionen bara utgått från *Dang-rapporten* som rättslig grund. De citerade en rapport från panelen där panelen drog slutsatsen att "vi är inte övertygade om att bara en hänvisning till *Dang-rapporten* för strategin med gruvavtal för bestämda ändamål" ger stöd för ett konstaterande att det förekommer ett program för utvinning av järnmalm för bestämda ändamål ⁽²⁶⁾. ECL hävdade dessutom att *Dang-rapporten* utarbetats av en oberoende expert som inte har något rättsligt värde och inte kan lägga fast politiska mål för Indien.
- (147) Kommissionen noterar för det första att regeringens politiska mål inte nödvändigtvis återfinns i juridiskt bindande texter. De kan ingå i en hel rad offentliga dokument och policyförklaringar, t.ex. rapporter, uttalanden och framställningar till parlamentet, deklARATIONER osv.
- (148) För det andra är de argument som parterna åberopar oriktiga i sak. Såsom framgår av skälen 153–169 beaktade kommissionen, utöver *Dang-rapporten*, ett antal andra handlingar och rättsakter när man drog slutsatsen att de indiska myndigheterna som mål för politiken eftersträvade att stödja industrin för rör av duktilt gjutjärn.
- (149) För det tredje och vad gäller deras argument med stöd av panelens rapport är det lämpligt att citera hela den relevanta punkten 7.211:
- "[...] vi är inte övertygade om att bara en hänvisning till *Dang-rapporten* för '[s]trategin med gruvavtal för bestämda ändamål' ger stöd för ett konstaterande att det förekommer ett program för utvinning av järnmalm för bestämda ändamål. Vi anser att det är mycket relevant att det, även om *Dang-rapporten* beskriver den indiska järnmalmsindustrin och den politik som gäller för denna industri, inte hänvisas till något program eller någon politik som gynnar gruvdrift för bestämda ändamål. Det har inte heller anförts att gruvavtal har tillhandahållits stålproducenter på andra villkor än dem som gäller för andra gruvföretag. Det är i själva verket fullt möjligt att avsikten med hänvisningen till en '[p]olicy med gruvavtal för bestämda ändamål', som Förenta staterna åberopat, bara var att hänvisa till det faktum att gruvavtal tillhandahålls stålföretag, och att föreslå att gruvavtal även fortsättningsvis bör tillhandahållas ståltillverkarna." (understrykning tillagd, fotnot utelämnad) ⁽²⁷⁾.
- (150) Det framgår av detta citat att panelen inte ifrågasatte den omständigheten att *Dang-rapporten* beskriver den indiska järnmalmsindustrin och den politik som gäller för den industrin. Ledamöterna i expertgruppen ⁽²⁸⁾ var bl.a. företrädare för regeringen och industrin och det är rimligt att anse att de är välinformerade om befintliga politiska åtgärder och situationen för industrin. I motsats till gruvdrift för bestämda ändamål är rapporten dessutom tydlig vad gäller det politiska målet att gynna indiska stålproducenter ("garanterad tillgång till inhemsk järnmalm till ett lägre pris än världsmarknadspriset") och att denna fördel måste upprätthållas och uppmuntras.
- (151) Mot bakgrund av detta avvisar kommissionen dessa argument.
- (152) De indiska myndigheterna vidtog följande två åtgärder för att genomföra det ovannämnda särskilda politiska målet (att motverka export av järnmalm).

⁽²⁵⁾ Rapporten från expertgruppen för förmånligt beviljande av gruvavtal för järnmalm, mangan och krommalm, överlämnad till ministeriet för stål den 26 augusti 2005, s. 36. Rapporten finns på stålministeriets webbplats och besöktes senast den 23 november 2015: <http://steel.gov.in/GRANT%20OF%20MINING%20LEASES.pdf>

⁽²⁶⁾ Panelens rapport av den 14 juli 2014, DS436 *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India*, punkt 7.211.

⁽²⁷⁾ Panelens rapport, DS436, punkt 7.211.

⁽²⁸⁾ Av sidan 1 i *Dang-rapport* framgår det att ordförande för expertgruppen var Shri R.K. Dang, f.d. sekreterare, ministeriet för gruvdrift, och att det bland gruppens ledamöter bl.a. fanns företrädare för ministerier/departement, statliga myndigheter, företrädare för industrin och branschorganisationer samt experter på området miljö och gruvdrift.

- (153) Den första åtgärden är beslutet av den 1 mars 2007 att införa exportavgifter för järnmalm, inledningsvis på 300 rupier per ton ⁽²⁹⁾ och därefter ändrades dessa vid olika tillfällen. I mars 2011 höjdes satsen till 20 % ⁽³⁰⁾ och i december 2011 höjdes den till 30 % ⁽³¹⁾. I april 2015 sänktes exportsavgiften för låghaltig järnmalm (med en järnhalt (Fe) under 58 %) till 10 % ⁽³²⁾. Det bör noteras att låghaltig järnmalm inte används i någon större utsträckning i Indien och därför behöver låghaltig järnmalm inte hållas tillgänglig för indiska användare av järnmalm.
- (154) I allmänhet kan stödet för näringsgrenar i senare led vara en stor drivkraft för att införa exportbegränsningar och exportavgifter i synnerhet. Det faktum att de viktigaste politiska målen för exportrestriktioner (och betydande exportavgifter) är att skydda och gynna näringsgrenar i senare led genom att tillhandahålla billiga råvaror och insatsvaror till inhemsk industri i senare led fastställdes även i OECD:s rapport *The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials* ⁽³³⁾ (nedan kallad *OECD:s rapport*).
- (155) Den andra åtgärden är införandet av systemet med två olika taxor för järnvägstransporter av ministeriet för järnvägar den 22 maj 2008 ⁽³⁴⁾. Med denna politik infördes en skillnad mellan fraktavgifterna för transport av järnmalm för inhemsk förbrukning och för export. Den genomsnittliga skillnaden är trefaldig ⁽³⁵⁾. Järnvägsfrakten står för en mycket stor del av den totala kostnaden för järnmalm ⁽³⁶⁾.
- (156) Både före och efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade ECL att politiken avskaffats 2009. På grundval av de uppgifter som lämnats av Indiens myndigheter och den exporterande tillverkaren konstaterade kommissionen dock att de indiska myndigheterna, genom ett antal avgiftscirkulär som myndigheterna utfärdat, under och efter undersökningsperioden fortsatt tillämpar skilda fraktavgifter för transport av järnmalm för inhemsk förbrukning och för export, till fördel för inhemsk förbrukning ⁽³⁷⁾. I synnerhet gäller en avstånds-baserade avgift för export, samtidigt som den inhemska förbrukningen på vissa villkor är befriad från denna avgift. Kommissionen avisade därför detta påstående.
- (157) Dessa två åtgärder utgör tillsammans en målinriktad exportbegränsning, i princip fastställd under 2007/2008 och utvidgad i mars och december 2011 med den höjda exportavgiften på järnmalm. Följande politiska dokument visar dels på förekomsten av ett politiskt mål att stödja industrin för rör av duktilt gjutjärn, dels att de indiska myndigheterna är nöjda med att fram till den till den tidpunkten ha uppnått sina mål:
- (158) I rapporten om den tolfte femårsplanen från arbetsgruppen för stålindustrin, utfärdad i november 2011 ⁽³⁸⁾ anges uttryckligen följande:

— ”Ministeriet har vidtagit åtgärder för att motverka export genom att införa högre tariffer och särskilda avgifter” (s. 16),

— ”Export av järnmalm motverkas för närvarande genom högre tariffer. Det är viktigt att fortsätta med denna politik och om så krävs kan skattesatserna höjas ytterligare. Samtidigt finns det ett behov av att noga följa exporten av järnmalm

⁽²⁹⁾ På grundval av det genomsnittliga inhemska priset på järnmalm under denna period skulle detta motsvara en procentsats på mellan 12 och 15 %.

⁽³⁰⁾ Tullkungörelse nr 27/2011 av den 1 mars 2011. Kungörelsen finns på finansministeriets webbplats och besöktes senast den 23 november 2015: <http://indiabudget.nic.in/ub2011-12/cen/cus2711.pdf>

⁽³¹⁾ Andra förteckningen över exportsavgifter, offentliggjord av centralstyrelsen för punktskatter och tull. Senast besökt den 23 november 2015 <http://www.cbec.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/cs-tariff2015-16/sch2-exptariff.pdf>

⁽³²⁾ Tullkungörelse nr 30/2015 av den 30 april 2015, offentliggjord av centralstyrelsen för punktskatter och tull. Senast besökt den 23 november 2015 <http://www.cbec.gov.in/resources/htdocs-cbec/ub1516/do-ltr-jstru1-post-budget.pdf>

⁽³³⁾ OECD Trade Policy Studies, *The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials*, publicerad den 16 november 2010. Senast besökt den 23 november 2015 <http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm>

⁽³⁴⁾ Office of the Comptroller and Auditor General (CAG) i Indien, revisionsrapport om *Dual Freight Policy for Transportation of Iron Ore Traffic in Indian Railways*, av den 8 maj 2015. Informationen finns på CAG:s webbplats och besöktes senast den 23 november 2015: <http://www.saiindia.gov.in/english/home/public/In%20Media/14of2015.pdf>

⁽³⁵⁾ Indiens regering, finansministeriet, avdelningen för ekonomiska frågor, arbetsdokument 3/2014-DEA, *India's Merchandise Exports: some important issues and policy suggestions*, s. 40. Detta dokument finns på finansministeriets webbplats. Senast besökt den 23 november 2015 <http://finmin.nic.in/workingpaper/Working%20Paper%20on%20Trade%202014.pdf>

⁽³⁶⁾ Artikeln *India hikes rail freight rates on iron ore exports* i *The Wall Street Journal* den 16 mars 2010, senast besökt den 23 november 2015: <http://www.wsj.com/articles/SB10001424052748703734504575125151243861216>

⁽³⁷⁾ Den senaste ändringen av de fraktavgifter som gäller för järnmalm var tillägg nr 16 till avgiftscirkulär nr 36 från 2009 av den 1 september 2015, antaget av det indiska ministeriet för järnvägar. Se http://www.indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2k15/RC_36_09_Addendum-16.pdf, senast besökt den 26 januari 2016.

⁽³⁸⁾ Ministeriet för stål, *Report of the working group on steel industry for the twelfth five year plan (2012 – 2017)*, november 2011. Rapporten finns på planeringskommissionens webbplats och besöktes senast den 23 november 2015: http://planningcommission.gov.in/aboutus/committee/wrkgrp12/wg_steel2212.pdf

för att se till att bara högre taxor i sig på ett effektivt sätt kan säkerställa resurser för inhemsk användning. Kompletterande åtgärder såsom högre fraktavgift för exportvaror, höjd avgift för inrikes frakt osv. och andra administrativa åtgärder kan också övervägas" (punkt 3.6.3.3, s. 46).

- "Under 2010–2011 minskade exporten av järnmalm främst på grund av Karnatakas förbud mot export och de skattepolitiska åtgärder som vidtagits av centralregeringen för att begränsa exporten av järnmalm från landet... Den höga exportefterfrågan under flera år har drivit upp produktionsbasen i landet, vilket leder till en produktionsnivå som ligger långt över den inhemska efterfrågan. Regeringen har tagit flera viktiga initiativ för att motverka en överdriven utvinning i syfte att tillfredsställa den växande exportmarknaden. Hittills har skattemässiga åtgärder införts, bl.a. exporttullar, ökad godstransport på järnväg för export osv." (punkterna 4.2.5.2 och 4.2.5.4, s. 57).
- "Långsiktiga politiska åtgärder för att begränsa exporten av järnmalm bör syfta till att stimulera investeringar i ståltillverkningskapacitet så att ökat mervärde och export av färdiga produkter främjas. På kort och mer omedelbar sikt kan detta uppnås genom att lämpliga skattemässiga åtgärder vidtas. För närvarande motverkas export av järnmalm från landet genom följande: i) Införande av en värdetull till en sats på 20 % på export av järnmalm, och ii) uttag av en betydligt högre avgift för järnvägsfrakt av järnmalm som är avsedd för export. Dessa åtgärder har bidragit till sänkta priser på järnmalm på hemmamarknaden i förhållande till den internationella marknaden och har spelat en avgörande roll för utbudet av järnmalm till inhemska industrier till konkurrenskraftiga priser. För att på ett effektivt sätt motverka export av järnmalm från landet rekommenderas att lämpliga skatteåtgärder utformas och kalibreras regelbundet i linje med behoven på järnmalmsmarknaden, både den inhemska och internationella marknaden" (punkt 4.2.6.5, s.60) (understrykning tillagd).

(159) I den tolfte femårsplanen ⁽³⁹⁾ (2012–2017) bekräftas de politiska uttalandena i rapporten från arbetsgruppen för stålindustrin:

- "Vissa naturresurser som kol och järnmalm av hög kvalitet blir bristvaror i den globala ekonomin i och med den ökande efterfrågan från tillväxtekonomierna, särskilt Kina och nu Indien. Tillgången till vissa av dessa råvaror i landet ger oss en konkurrensfördel som vi bör utnyttja för att bygga upp inhemsk industri som ökar mervärdet för dessa resurser, och därmed skapar nya arbetstillfällen och förbättrar vår handelsbalans. För att öka värdet ytterligare bör regeringens politik och tullstruktur utformas på ett sätt som uppmuntrar till att skapa mervärde för stål i stället för att exportera stål i råvaruform." (s. 67, punkt 13.7.2) (understrykning tillagd).

(160) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte ECL kommissionens hänvisning till detta dokument. För det första anförde ECL att rapporten från arbetsgruppen för stålindustrin inte hade någon rättslig verkan, eftersom det bara rörde sig om ett yttrande eller en bedömning av vissa enskilda personer och inte ett dokument som regeringen godkände. För det andra anförde man att den tolfte femårsplanen citerats på fel sätt eftersom den t.ex. innehöll en rekommendation om att "storskalig export av järnmalm har gett upphov till allvarliga bekymmer för den framtida tillgången. [...] det föreligger ett brådskande behov av att ta itu med problemen med miljöförstörrelse, fördrivna befolkningsgrupper, flaskhalsar i transporterna och så vidare."

(161) Vad beträffar det första argumentet anser kommissionen att arbetsgruppens rapport, även om den inte är utfärdad av regeringen, beskriver situationen för den indiska järnmalmsindustrin och den statliga politik som förs för den. Expertgruppen var faktiskt sammansatt av bl.a. företrädare för regeringen och industrin ⁽⁴⁰⁾ och det är rimligt att anse att de är välinformerade om befintliga politiska åtgärder och situationen för industrin.

(162) Vad beträffar det andra argumentet hade kommissionen aldrig påstått att femårsplanen bara gällde de politiska mål och rekommendationer den citerade avseende järnmalm. De rekommendationer som den exporterande tillverkaren hänvisar till rör påståenden om olaglig gruvdrift och miljörelaterade överträdelser som var ett stort problem vid den tidpunkt då rapporten utarbetades. Detta togs upp i många domstolsbeslut om att stänga gruvor till exempel i delstaterna Karnataka, Odisha och Goa. Det faktum att politiken även har ett miljömål betyder inte att det primära ekonomiska syftet elimineras. Det är tvärtom fullt godtagbart att man ställer upp två mål samtidigt för statens politik. Kommissionen avvisade därför dessa argument.

(163) ECL anförde även att Indiens planeringskommission, som funnits sedan 1950 och som formulerade femårsplanerna, upplöstes den 1 januari 2015 och att det inte längre kommer att finnas några femårsplaner.

⁽³⁹⁾ *Twelfth Five Year Plan (2012–2017) Economic Sectors*, volym II, kapitel 13, s. 67, punkt 13.7.2. Planen, av den 10 maj 2013, finns på planeringskommissionens webbplats och besöktes senast den 23 november 2015: http://planningcommission.gov.in/plans/planrel/12thplan/pdf/12fyp_vol2.pdf

⁽⁴⁰⁾ Se fotnot 38, s. 185.

- (164) Av den tillhandahållna webbplatsen ⁽⁴¹⁾ framgår det att planeringskommissionen faktiskt har upplösts ⁽⁴²⁾. Att femårsplanen eventuellt löper ut efter 2017 påverkar dock inte konstaterandet att planen kommer att finnas kvar fram till dess.
- (165) ECL citerade slutligen en annan del av rapporten från arbetsgruppen för stålindustrin där det anges att priserna på järnmalm ”inte är föremål för statlig intervention” och ”bestäms av [...] marknadskrafterna”, och vidare att ”de inhemska priserna på järnmalm har generellt rört sig parallellt med de internationella priserna” ⁽⁴³⁾.
- (166) De berörda exportbegränsningarna innebär inte att marknadskrafterna elimineras helt och hållet på den indiska inhemska marknaden, men de har allvarliga effekter när det gäller att minska exporten och förmå marknadsaktörerna att sälja sina varor till ett lägre pris än de hade kunnat få om denna politik inte existerat. Denna slutsats strider inte mot vad som hävdas i rapporten om att de inhemska priserna på järnmalm generellt har rört sig parallellt med de internationella priserna. Indiens export och import har ju inte förbjudits helt. Det är därför oundvikligt att de internationella priserna ha en viss inverkan på priserna på hemmamarknaden i Indien. Detta betyder dock inte att de inhemska priserna ligger på samma eller en högre nivå än de internationella priserna. Detta argument avvisades följaktligen.
- (167) Genom att införa dessa riktade exportbegränsningar (särskilt genom exportavgifter och systemet med två olika taxor) försätter Indiens myndigheter de indiska järnmalmföretagen i en ekonomiskt irrationell situation, som får dem att sälja sina varor till ett lägre pris än de hade kunnat få om denna politik inte existerade.
- (168) De indiska myndigheterna har tagit på sig en ”mer aktiv roll än att bara agera uppmuntrande”, enligt överprövningsorganets kriterier ⁽⁴⁴⁾. De åtgärder som vidtagits av de indiska myndigheterna begränsar handlingsfriheten för järnmalmföretagen genom att i praktiken begränsa deras affärsbeslut om var de ska sälja sin produkt och till vilket pris. De hindras från att maximera sina inkomster eftersom deras intäkter minskar kraftigt genom dessa åtgärder.
- (169) Det politiska uttalandet i Dang-rapporten från 2005 där det sägs att ”garanterad tillgång till inhemsk järnmalm till ett lägre pris än världsmarknadspriset måste upprätthållas, främjas och utnyttjas fullt ut” (se skäl 145) och det senare konstaterandet i den tolfte femårsplanen där det sägs att ”inhemsk tillgång till vissa av dessa råvaror ger oss en konkurrensfördel” ⁽⁴⁵⁾ visar också att de indiska myndigheterna inte förväntar sig någon drastisk minskning av den inhemska produktionen från järnmalmföretagens sida, utan att det inhemska utbudet av järnmalm kommer att ligga på en stabil nivå. Dessa förväntningar infriades, liksom de indiska myndigheterna själva konstaterade i rapporten för den tolfte femårsplanen (se fjärde strecksatsen i skäl 158) och i uttalandena från ministeriet för stål som det hänvisas till i skälen 174–176. Ingenting i handlingarna ger stöd för uppfattningen att de indiska myndigheterna lät järnmalmproducenterna anpassa sin produktion fritt såsom den påverkades av de indiska myndigheternas riktade exportbegränsningar. Det är tvärtom väl känt att med verksamhet på en fri marknad så är det rimligt att anta att järnmalmföretag inte skulle neutralisera betydande initiala investeringar och höga fasta kostnader genom att sänka produktionen bara för att undvika överproduktion och efterföljande tryck nedåt på de inhemska priserna enligt de indiska myndigheternas åtgärder. Järnmalmproducenterna uppmuntras således av de indiska myndigheterna att upprätthålla produktionen för att försörja den inhemska marknaden trots att en rationell leverantör skulle anpassa sin produktion i en situation där exporten har motverkats.
- (170) Genom dessa åtgärder uppmuntrar de indiska myndigheterna därför järnmalmföretagen att behålla järnmalmen i Indien, eftersom de inte kan sälja till bättre priser som skulle råda i Indien utan dessa åtgärder.
- (171) I detta avseende är det tillverkarna av insatsvaror som av regeringen har ”ålagts” (*entrusted*) att tillhandahålla varor till de inhemska användarna av järnmalm, dvs. ståltillverkarna, inklusive tillverkarna av rör av duktilt gjutjärn mot för låg ersättning. Järnmalmföretagen får ansvaret för att skapa en konstgjord, fragmenterad, inhemsk lågprismarknad i Indien.
- (172) När de riktade exportbegränsningarna tillämpas vet Indiens myndigheter med andra ord hur järnmalmproducenterna kommer att reagera på åtgärderna och vilka konsekvenser som följer av dem. Dessa producenter får visserligen minska sin inhemska produktion en aning till följd av exportbegränsningen, men de skulle inte lägga ner den eller anpassa den till en mycket låg nivå. Inom gruvsektorn kommer, såsom förklaras i skäl 169,

⁽⁴¹⁾ <http://niti.gov.in/content/index.php>, besökt den 27 januari 2016.

⁽⁴²⁾ Detta bekräftas av kommissionens arkiverade webbplats: <http://planningcommission.gov.in/>, besökt den 27 januari 2016.

⁽⁴³⁾ Se fotnot 38, s. 57.

⁽⁴⁴⁾ Se skäl 138.

⁽⁴⁵⁾ Se hänvisningar i fotnot 39.

anpassningen av produktionen snarare att förbli måttlig, vilket leder till lägre priser på hemmamarknaden. I detta avseende är effekterna fastställda på förhand och inte i efterhand och är därför inte "oavsiktliga". Det finns ett tydligt "påvisbart samband" mellan politiken och de privata berörda organens agerande, som i egenskap av ombud för regeringen genomför regeringens politik att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning till industrin för rör av duktilt gjutjärn.

- (173) De indiska myndigheterna medger själva att deras riktade politik med exportbegränsningar har varit framgångsrik. Ständiga kommittén för kol- och stål inom ministeriet för stål utfärdade 2013 sin trettioåttonde rapport om översynen av politiken för export av järnmalm ⁽⁴⁶⁾.
- (174) Som svar på en fråga från kommittén meddelade ministeriet för stål att "även om den inhemska förbrukningen av järnmalm av den inhemska industrin har visat en ökande tendens sedan 2004–2005 har järnmalmsproduktionen alltid varit mycket högre än den inhemska förbrukningen på grund av en exportinriktad järnmalmsproduktion i landet. För att förbättra tillgången på järnmalm för den inhemska järn- och stålindustrin och bevara järnmalm för framtida långsiktig inhemsk efterfrågan, har skatteåtgärder vidtagits för att motverka export av järnmalm och för närvarande tas en värdetull till sats på 30 % ut på export av alla sorters järnmalm (utom pellets), vilket har lett till en betydande minskning av exporten under 2011–2012 och innevarande år" (punkt 2.7, s. 14).
- (175) Ministeriet för stål presenterade de viktigaste punkterna för utrikeshandelspolitiken vad gäller export av järnmalm (punkt 4.13 på sidan 23), bland annat följande:
- Exporten av järnmalm med en järnhalt (Fe) över 64 % kanaliseras via Metal and Mineral Trading Company (MMTC) och är tillåten inom ramen för licenser som utfärdats av generaldirektoratet för utrikeshandel (DGFT).
 - Höghaltig järnmalm (med en järnhalt (Fe) över 64 %) från Bailadila i Chhattisgarh får exporteras med kvantitativa begränsningar som införts främst i syfte att som prioritet tillgodose den inhemska efterfrågan. Exportkvantiteterna får inte överstiga 1,81 miljoner ton årligen för styckemalm och 2,71 miljoner ton för mull.
- (176) Ministeriet för stål rapporterade också till kommittén att "med ökningen av exporttullen till en värdetull på 20 % med verkan från och med den 1 mars 2011 minskade exporten av järnmalm med ungefär 37 % under perioden 2011–2012 till 61,74 miljoner ton jämfört med 97,66 miljoner ton under perioden 2010–2011. I och med den ytterligare ökningen av exporttullarna på järnmalm till en värdetull på 30 % från och med den 30 december 2011 har exporten minskat ytterligare. Under det första halvåret 2012–2013 minskade exporten med mer än 50 % till 14,4 miljoner ton jämfört med 30,75 miljoner ton under samma period det föregående året. Ministeriet för stål har regelbundet tagit upp frågan med finansministeriet för att lämpliga exporttullar på järnmalm ska tas ut i syfte att på ett effektivt sätt motverka landets export och förbättra tillgången på järnmalm för den inhemska järn- och stålindustrin till rimliga priser" (punkt 4.19 på sidan 26).
- (177) Sammanfattningsvis konstaterade kommissionen att myndigheterna hade ålagt gruvföretagen att genomföra deras politik i syfte att skapa en uppdelad inhemsk marknad och att tillhandahålla den inhemska järn- och stålindustrin järnmalm mot för låg ersättning.
- ii) Ett åläggande för ett privat organ i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen
- (178) Kommissionen gjorde därefter en bedömning av om de indiska myndigheterna ålägger järnmalmsföretag i Indien att utföra en funktion i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.
- (179) De två indiska exporterande tillverkarna köpte en överväldigande majoritet av järnmalmen från privata företag, med undantag av en liten mängd järnmalm som köpts från National Mineral Development Corporation (NMDC), som är en av de största aktörerna på marknaden och ägs av de indiska myndigheterna.
- (180) Utan att det påverkar frågan om huruvida de indiska myndigheterna utövar betydande kontroll över NMDC i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen, vilket inte är relevant för denna undersökning, ansåg kommissionen att alla järnmalmsföretag, oavsett om de är offentligt ägda eller inte, är privata organ som av de indiska myndigheterna ålagts, i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen, att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning.

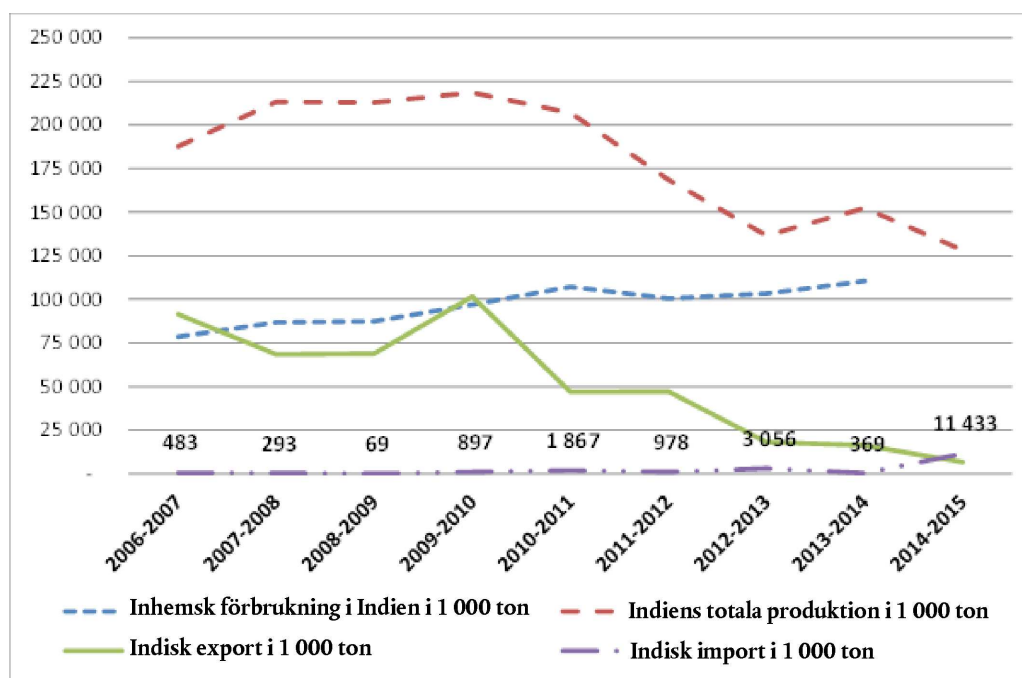
⁽⁴⁶⁾ Ministeriet för stål, ständiga kommittén för kol- och stål (2012–2013), översyn av politiken för export av järnmalm, trettioåttonde rapporten. Rapporten finns på Indiens miljöportal och besöktes senast den 23 november 2015: <http://admin.indiaenvironmentportal.org.in/files/file/Review%20of%20Export%20of%20Iron%20Ore%20Policy.pdf>

iii) Järnmalmföretagens tillhandahållande av järnmalm mot för låg ersättning

- (181) I nästa steg kontrollerade kommissionen om järnmalmföretagen faktiskt hade genomfört myndigheternas politik enligt ovan, dvs. att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning. Detta krävde en noggrann analys av marknadsutvecklingen i Indien mot ett lämpligt riktmärke.
- (182) Genom riktade exportbegränsningar och andra relaterade åtgärder uppmuntrade de indiska myndigheterna järnmalmföretagen att lokalt sälja till lägre priser än vad de annars skulle gjort (dvs. utan dessa åtgärder skulle gruvföretagen ha exporterat järnmalm till högre priser). Gruvföretagen gjorde dock inte så till följd av de indiska myndigheternas politik att gynna industrin i senare led, inbegripet industrin för rör av duktilt gjutjärn.
- (183) Nedan redovisas uppgifter om produktion, förbrukning, import och export av järnmalm under olika år ⁽⁴⁷⁾.

	2006–2007	2007–2008	2008–2009	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Tillverkning (i 1 000 ton)	187 696	213 250	212 960	218 553	207 157	168 582	136 618	152 433	128 187
Förbrukning (i 1 000 ton)	78 601	86 816	86 816	96 955	107 220	100 572	103 399	110 500	Ej till- ämpligt.
Import (i 1 000 ton)	483	293	69	897	1 867	978	3 056	369	11 433
Export (i 1 000 ton)	91 425	68 473	68 904	101 531	46 890	47 153	18 122	16 302	7 492

- (184) Utvecklingen visas i diagrammet nedan.

- (185) Uppgifterna visar exportbegränsningarnas verkningar på den inhemska marknaden för järnmalm i Indien.

⁽⁴⁷⁾ Källa: Indian Bureau of Mines <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951> och de indiska myndigheternas svar på frågeformulär. Uppgifterna redovisas per räkenskapsår som sträcker sig från den 1 april år x till och med den 31 mars år x + 1.

- (186) Den tydligaste effekten av politiken är den betydande minskningen av export av järnmalm efter införandet av de riktade exportbegränsningarna 2007 och därefter på nytt när dessa utökades 2011. De riktade exportbegränsningarna uppnådde följaktligen de indiska myndigheternas mål att motverka export och att tillhandahålla järnmalm till lägre priser för den inhemska industrin i senare led.
- (187) Utvecklingen för järnmalmproduktion visar att den inhemska produktionen hade varit relativt stabil fram till 2011, då den började minska. Minskningen förefaller inte vara en följd av anpassningar av produktionen till exportrestriktionerna av från järnmalmföretagens sida; snarare är den främsta förklaringen de många domstolsbeslut om att stänga gruvor till följd av påståenden om olaglig gruvdrift och miljörelaterade överträdelser, till exempel i delstaterna Karnataka, Odisha och Goa.
- (188) Efter meddelandet av uppgifter hävdade ECL att om de indiska myndigheternas syfte var att säkerställa ett överutbud av järnmalm för att tillhandahålla de inhemska användarna järnmalm till låga priser förefaller det ologiskt att högsta domstolen och domstolar i delstaterna förbjöd gruvdrift i de ovannämnda staterna. De indiska myndigheterna kunde ha ifrågasatt de olika gruvnedläggningarna.
- (189) Kommissionen noterar att det indiska rättsväsendet är oberoende av de indiska myndigheterna och endast bundna av lag. Samtidigt framgår det av de uppgifter som kommissionen förfogar över att nedläggningarna berodde på överträdelser av den inhemska miljölagstiftningen och lagstiftningen om gruvrättigheter. Såsom förklaras i skäl 162 förefaller det som om myndigheterna järnmalmspolitik samtidigt har både ekonomiska och miljömässiga mål. Av detta följer att det faktum att de inte ifrågasatte de domstolsbeslut som avsåg miljöpelaren i denna politik inte innebär att de hade övergett den ekonomiska pelaren i politiken. Påståendet avvisades därför.
- (190) Trots en minskning av produktionen av järnmalm uppvisar den indiska marknaden en konstant och irrationell överkapacitet jämfört med summan av den inhemska konsumtionen och exporten minus import. Detta ledde till ett överutbud av järnmalm på hemmamarknaden som de indiska myndigheterna var medvetna om och eftersträvade.
- (191) Efter meddelandet av uppgifter hävdade ECL, med hänvisning till tabellen i skäl 183, att kommissionen hade underlåtit att analysera det faktum att exporten av järnmalm från Indien var hög och fortsatte även efter det att exportavgiften på järnmalm hade höjts till 30 % i december 2011.
- (192) Kommissionen framhöll att syftet med exportavgiften på järnmalm inte var helt och hållet stoppa exporten, utan att minska den, och samtidigt öka tillgången på den inhemska marknaden. Det är därför orimligt att förvänta sig att exporten kommer att försvinna efter införandet av exportavgifter. Kommissionen noterade dock att exportavgiften hade en betydande inverkan på exporten strax efter införandet. Under perioden 2012–2013 minskade exportförsäljningen med mer än 60 % jämfört med 2011–2012, och den fortsatte att sjunka betydligt, för att under 2014–2015 ligga på en nivå som var 84 % lägre jämfört med perioden 2011–2012. Samtidigt minskade produktionen med endast 24 % mellan 2011–2012 och 2014–2015 av de orsaker som anges i skäl 187. Tillgången på järnmalm för försäljning på hemmamarknaden låg följaktligen kvar på en stabil nivå under samma period. Detta visar tydligt att målen med exportavgiften, nämligen att begränsa exporten av järnmalm, uppnåddes.
- (193) Efter meddelandet av uppgifter hävdade ECL att kommissionen även borde ha jämfört den företagsinterna produktionen av järnmalm och produktionen för den öppna marknaden i Indien. Enligt ECL hade den företagsinterna användningen historiskt sett varit betydande, medan produktionen för den öppna marknaden hade sjunkit med 41 % mellan 2009–2010 och 2013–2014 vilket också delvis förklarade nedgången i exporten från företag som producerar för den öppna marknaden sedan 2009–2010.
- (194) Detta påstående är oriktigt i sak, vilket framgår av följande tabell ⁽⁴⁸⁾:

	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Företagsintern produktion (i 1 000 ton)	43 797	44 761	42 967	44 961	50 099	43 885
<i>Index</i>	100	102	98	103	114	100

⁽⁴⁸⁾ Källa: Indian Bureau of Mines <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951> och de indiska myndigheternas svar på frågeformulären. Uppgifterna redovisas per räkenskapsår som sträcker sig från den 1 april år x till och med den 31 mars år x + 1.

	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Produktion för den öppna marknaden (i 1 000 ton)	174 756	162 396	125 615	91 657	102 334	84 302
<i>Index</i>	100	93	72	52	59	48
Total produktion (i 1 000 ton)	218 553	207 157	168 582	136 618	152 433	128 187

- (195) Produktionen för den öppna marknaden har minskat sedan 2011–2012. Såsom förklaras ovan berodde nedgången huvudsakligen på gruvnedläggningar under denna period. Nedgången i produktionen för den öppna marknaden kan dock inte godtas som en anledning till nedgången i exporten. Såsom framgår av tabellen i skäl 183 minskade exporten med 59 % mellan 2012–2013 (när den högre exportavgiften på 30 % började få effekt) och 2014–2015, medan produktionen för den öppna marknaden minskade med endast 8 % under samma period. Detta påstående avvisades därför.
- (196) ECL hävdade också att kommissionen även borde ha beaktat skillnader i utvecklingen för järnmalm med olika järnhalter. I synnerhet när det gäller malm med de järnhalter som används mest tillverkare av rör av duktilt gjutjärn sjönk produktionen av mull med en järnhalt på 60–62 % med 44 % mellan 2010–2011 och 2013–2014, och produktionen av mull med en järnhalt på 62–65 % med 30 % mellan 2009–2010 och 2013–2014.
- (197) Utvecklingen av produktionen av höghaltig järnmalm är i linje med den allmänna utveckling som fastställts ovan för produktionen av järnmalm. Kommissionen beslutade därför att inte ändra de slutsatser som redan dragits i skälen 183–187.
- (198) Importen av järnmalm till Indien har alltid varit försumbar sett till kvantitet och värde. Det skedde en svag ökning under beskattningsåret 2012–2013 men den gick tillbaka igen under det följande året. Under 2014–2015 ökade importen igen till den högsta nivån någonsin, även om den fortfarande låg under 10 % av den indiska inhemska produktionen.
- (199) Denna utveckling efter undersökningsperioden beror på den nuvarande situationen med exceptionellt låga internationella priser till följd av den ökade tillgången på järnmalm (de största producentländerna Australien, Brasilien och Sydafrika har alla ökat sin produktion) och den minskning av efterfrågan på järnmalm som hänger samman med avmattningen i den kinesiska tillväxten och den ekonomiska situationen internationellt sett.
- (200) Kommissionen analyserade dessutom de eventuella verkningarna på det inhemska priset på järnmalm i Indien av det överutbud på järnmalm som uppstått till följd av de indiska myndigheternas exportbegränsningar.
- (201) Kommissionen beräknade det genomsnittliga inhemska priset på järnmalm i Indien på grundval av de uppgifter som Indian Bureau of Mines (IBM) varje månad publicerar för hela landet respektive för varje enskild delstat per kvalitet (styckemalm eller mull) och järnhalt (Fe) ⁽⁴⁹⁾.
- (202) Dessa priser grundar sig på de deklARATIONER som gruvföretagen lämnat till IBM enligt Indian Mineral Conservation and Development Rules (MCDR) och anses därför vara mer representativa än de priser som offentliggörs av fackpressen avseende ett enda företag (t.ex. National Mineral Development Corporation – NMDC) eller ett enda område i Indien.
- (203) Av alla kvaliteter analyserade kommissionen utvecklingen av det genomsnittliga priset på mull av järn med en järnhalt (Fe) på mellan 60 % och 65 %, eftersom det är den kvalitet som används mest av tillverkare av den berörda produkten i Indien. En sådan detaljerad uppdelning av uppgifter per kvalitet har dock bara funnits tillgänglig sedan mitten av 2009. För de föregående åren använde kommissionen därför uppgifterna om indiska

⁽⁴⁹⁾ Indiska Bureau of Mines genomsnittliga försäljningspris per månad för mineraler, länk som tillhandahållits av de indiska myndigheterna, senast besökt den 23 november 2015 <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951>

genomsnittliga inhemska priser på alla kvaliteter och typer av järnmalm (inbegripet en genomsnittlig royalty på 14 %, skatter på 2 % och transportkostnader på 900 indiska rupier per ton), utan åtskillnad mellan produkttyp (styckeclumpar eller mull) och järnhalt (Fe). De genomsnittliga transportkostnaderna baserades på de som rapporterats av de två exporterande tillverkarna. Kommissionen lade dessutom till 25 indiska rupier för att täcka hanterings- och lastningskostnader mellan gruvan och tåget/lastbilen på grundval av kostnadsuppgifter från en av de exporterande tillverkarna. Metoden för beräkning av royalty och skatter baserades på uppgifter från de indiska myndigheterna och meddelades därefter de exporterande tillverkarna.

- (204) Det genomsnittliga inhemska priset på mull av järn med en järnhalt (Fe) på mellan 60 % och 65 % jämfördes med det genomsnittliga priset på mull av järn med en järnhalt (Fe) på 62 % ⁽⁵⁰⁾ som importerats till Kina (kostnader och frakt till hamnen i Tianjin) enligt priser som offentliggjorts av Internationella valutafonden ⁽⁵¹⁾. Eftersom Kina är den största importören av järnmalm, anses importpriset i Kina anses referenspriset för denna råvara.
- (205) För att lyfta bort kostnaderna för internationell frakt jämfördes det genomsnittliga inhemska priset också med priset fritt ombord (fob-priset) för järnmalmsexport från Australien. Eftersom Australien är den största järnmalm-sproducenten är dess fob-priser för export också representativa för de internationella priserna. I likhet med de indiska inhemska priserna är uppgifterna från Australien tillgängliga på aggregerad nivå för styckemalm och mull ⁽⁵²⁾. Dessutom är fob-priser för export från Australien även tillgängliga från en annan källa, men endast för mull ⁽⁵³⁾.
- (206) Efter meddelandet av uppgifter begärde ECL att de australiska fob-priserna och de kinesiska priserna för kostnader och frakt skulle justeras nedåt för frånvaro av fukt (2 % för styckemalm och 8 % för mull) och för hanteringsförluster (2 %) som påstås vara högre för export än för inhemska priser. Den exporterande tillverkaren begärde också en ytterligare justering av de australiska fob-priserna med stuverikostnader ⁽⁵⁴⁾, eftersom de oundvikligen är medräknade i de australiska fob-priserna, men inte uppstår i Indien när järnmalm säljs på hemmamarknaden.
- (207) Kommissionen godtog begäran om en justering nedåt av de australiska fob-priserna för frånvaro av fukt, eftersom de statistiska uppgifterna från Indien utgår från järnmalm som innehåller fukt. Dessutom kunde skillnader i fukthalten för mull respektive styckemalm av järn kontrolleras med uppgifter från klaganden. Den australiska fob-priserna redovisas på aggregerad nivå och på grundval av den uppdelning mellan styckemalm och mull som de australiska myndigheterna (Australiens ministerium för industri, innovation och vetenskap) rapporterat gjordes en justering på grundval av ett vägt genomsnittligt basvärde för hela "korgen med styckemalm och mull" (- 6,75 %).
- (208) Kommissionen beslutade också att dra av stuverikostnaderna från de australiska fob-priserna. De flesta tjänster som ingår i stuveritjänster vid en hamn gäller faktiskt hanteringen av järnmalm i hamnen och därefter lastningen av malmen ombord på ett fartyg. Sådana kostnader uppstår inte när man lastar av järnmalm från en lastbil till en indisk fabrik och drogs därför av från de australiska fob-priserna. Det gjordes följaktligen en rättvis jämförelse mellan de indiska inhemska priserna på järnmalm som förs från en indisk gruva till en fabrik i Indien (men inte lossas i fabriken) och de australiska inhemska priserna på järnmalm som transporteras från en gruva till en hamn (men inte lossas i hamnen).
- (209) Kommissionen avvisade dock begäran om en justering för hanteringsförluster eftersom den med utgångspunkt i olika källor inte med säkerhet kunde fastställa att fob-priserna innefattade hanteringsförluster och att dessa hanteringsförluster var 2 % högre än de hanteringsförluster som eventuellt uppstår när järnmalm säljs på hemmamarknaden.
- (210) ECL hävdade dessutom att de australiska exportpriserna omfattade 22,5 % skatt på vinst från gruvdrift och att de australiska priserna därför inte är jämförbara med de indiska priserna på järnmalm. Det framgår dock av de webbplatser som den exporterande tillverkaren hänvisar till att denna skatt ersätter den royalty som betalas av gruvföretag och att all royalty som betalats före införseln dras av ⁽⁵⁵⁾. Eftersom de indiska priserna omfattar royalties, såsom anges i skälet ovan, är det rimligt att ha med denna skatt i det australiska priset för att säkerställa en rättvis jämförelse.

⁽⁵⁰⁾ Referenspriset baseras på denna järnhalt (Fe).

⁽⁵¹⁾ Internationella valutafonden, råvarupriser, senast besökt den 23 november 2015, http://www.imf.org/external/np/res/commod/External_Data.xls

⁽⁵²⁾ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/default.aspx>, senast besökt den 1 februari 2016.

⁽⁵³⁾ Australian Government Department of Science, Innovation and Science, China Resources Quarterly Southern spring ~ Northern autumn 2015, <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Westpac-Industry-Science-China-Resources-Quarterly.aspx#>, senast besökt den 1 februari 2016.

⁽⁵⁴⁾ Enligt uppgifter från ECL omfattar stuverikostnaderna för mull av järn för export bland annat hyra för lagring i hamnen, kostnader för användning av specialutrustning i hamnen samt ytterligare kostnader för att lasta fartyget med järnmalmen.

⁽⁵⁵⁾ Se <http://www.mining-tax.com.au>, senast besökt den 29 januari 2016

(211) På grundval av detta beräknade kommissionen ett justerat australiskt fob-pris som den närmsta möjliga proxyvariabeln för ett icke snedvridet inhemskt indiskt pris. Jämförelsen mellan de olika uppsättningarna uppgifter visas i tabellen och i diagrammet nedan:

	2006–2007	2007–2008	2008–2009	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Inhemskt pris Indien (alla kvaliteter och typer) ⁽¹⁾	1 803	2 197	2 480	2 330	3 143	3 564	3 712	3 363	3 903
Inhemskt pris Indien (mull 60–65 %) ⁽¹⁾	1 803	2 197	2 480	2 931	3 038	3 914	3 569	3 117	3 676
Kinesisk import av mull 62 %, kostnader och frakt Tianjin ex. AU ⁽²⁾	1 545	1 716	2 966	4 481	7 229	7 582	7 121	7 948	5 017
Australien fob Iodex (enbart mull 62 %) ⁽³⁾	Ej tillämpligt.	Ej tillämpligt.	2 758	4 167	6 723	7 193	6 692	7 138	4 557
Australien fob (alla kvaliteter och typer) 62 % ⁽⁴⁾	1 884	2 365	3 448	3 359	5 225	7 083	6 152	6 755	5 130
Anpassat fob Australien (alla kvaliteter och typer 62 %) ⁽⁵⁾	1 396	1 844	2 854	2 771	4 510	6 241	5 374	5 936	4 421

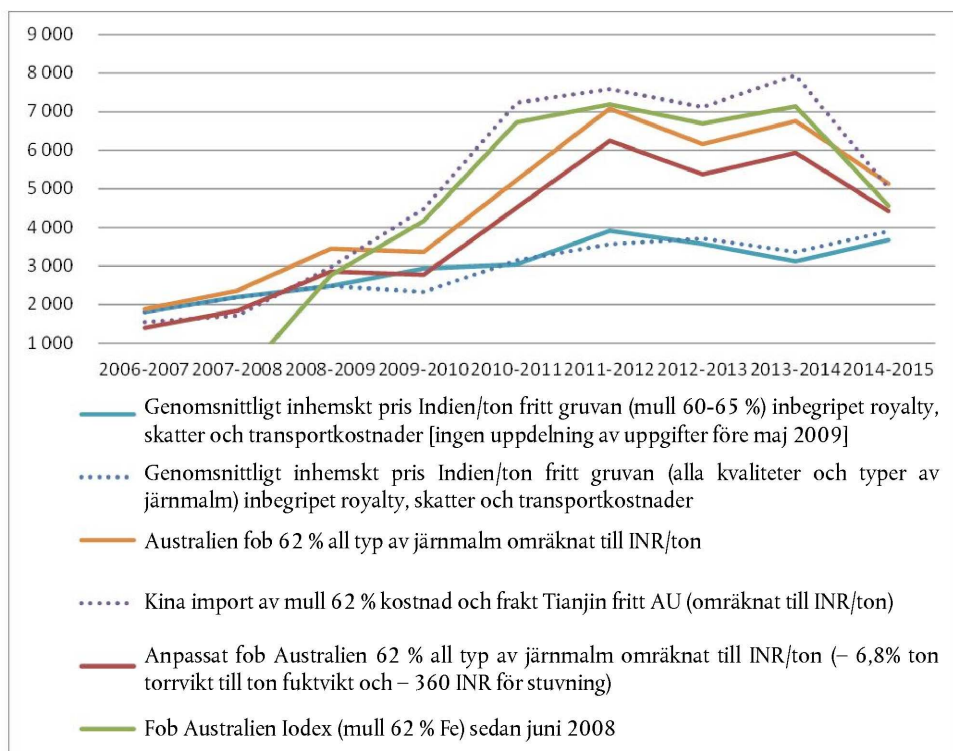
⁽¹⁾ Indian Bureau of Mines genomsnittliga försäljningspris per månad för mineraler, länk som tillhandahållits av de indiska myndigheterna, <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951>; senast besökt den 23 november 2015.

⁽²⁾ Internationella valutafonden, råvarupriser, senast besökt den 23 november 2015, http://www.imf.org/external/np/res/commod/External_Data.xls.

⁽³⁾ Australian Government Department of Industry, Innovation and Science, China Resources Quarterly Southern spring ~ Northern autumn 2015, <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Westpac-Industry-Science-China-Resources-Quarterly.aspx#>; senast besökt den 1 februari 2016.

⁽⁴⁾ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/default.aspx>, senast besökt den 1 februari 2016.

⁽⁵⁾ Baserat på uppgifter som finns på <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Resources-and-energy-quarterly.aspx#>, senast besökt den 1 februari 2016, anpassat för (i) fukthalt, det vägda genomsnittet på – 6,75 %, och ii) – 360 indiska rupier för stuverikostnader.

- (212) Av jämförelsen framgår att de indiska myndigheternas ingripanden vad gäller järnmalm, som lett till en drastisk minskning av exporten av järnmalm och till ett överutbud i Indien, också har inverkat på de inhemska priserna på järnmalm. För det första är de inhemska priserna på järnmalm i Indien sedan 2008 konstant lägre än de internationella priserna. För det andra var utvecklingskurvan för de inhemska priserna på järnmalm i Indien ganska flack, som om den var skild från och inte påverkades av situationen i resten av världen, medan de internationella priserna visade en kraftig ökning under åren 2008–2011, som en reaktion på de två tillfällen då exportbegränsningarna infördes (2007/2008) respektive skärptes (2011).
- (213) De indiska myndigheternas riktade exportbegränsningar uppnådde alltså målet att göra järnmalm tillgänglig för den inhemska industrin till lägre priser genom att hålla de indiska inhemska priserna stabila, fastän priserna på järnmalm steg betydligt på världsmarknaden. Det finns ingen annan anledning till varför de indiska priserna inte skulle ha följt de internationella prisernas utveckling, utom de riktade exportbegränsningarna och andra relaterade åtgärder från de indiska myndigheternas sida. De indiska järnmalmproducenterna skulle ha gynnats av lönsammare försäljning till de högre internationella priserna om inte de riktade exportbegränsningarna hade funnits. I stället uppmuntrades de att fortsätta produktionen och tillhandahålla järnmalm lokalt till lägre priser.
- (214) Efter meddelandet av uppgifter hävdade ECL att den kraftigt ökade importen till Indien under 2014–2015 visar att priserna på den indiska hemmamarknaden inte var helt frikopplade från de internationella priserna. Om de indiska myndigheterna verkligen hade velat tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning, skulle de ha ålagt järnmalmproducenterna att sänka priserna ännu mer. Dessutom påstås indiska järnmalmproducenter som NMDC och Rundta ha upprätthållit priser som var mycket högre än de internationella priser som anges i klagomålet.
- (215) Kommissionen konstaterade att de indiska inhemska priserna var lägre än de internationella priserna under hela den period då importskatten existerade och förblev nästan oförändrade sedan 2013 jämfört med den parallella betydande nedgången i de internationella priserna. Dessutom finns det inget i ärendet som stöder påståendet att NMDC och Rundta har upprätthållit priser på järnmalm som var högre än de internationella priserna. Påståendet avvisades därför.
- (216) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte Jindal också kommissionens konstaterande av åläggande eftersom järnmalmproducenterna kunde besluta, vilket de påstås ha gjort, att minska produktionen och eftersom priserna på andra marknader kunde sjunka, vilket påstås ha skett.
- (217) Beträffande påståendet att järnmalmproducenterna ska ha beslutat att minska produktionen (se skäl 187) konstaterade kommissionen att den tidigare minskningen av produktionen främst berodde på nedläggning av påstått olagliga gruvor. För det andra, såsom förklaras i skäl 169, skulle gruvföretag inte minska produktionen mot bakgrund av de betydande initiala investeringar som görs i produktion. Påståendet avvisades därför.
- (218) När det gäller nedgången av priserna på andra marknader, avlog kommissionen detta påstående av samma skäl som de som anges i skäl 269.
- (219) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att järnmalmföretagen i Indien hade ålagts att tillhandahålla järnmalmen till den inhemska industrin för rör av duktilt gjutjärn mot för låg ersättning.
- iv) En funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens och rent faktiskt inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis
- (220) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter påstod ECL att kommissionen endast hade bedömt det första av de fem relevanta kriterierna (åläggande) och inte de fyra andra. Kommissionen avvisade detta påstående eftersom den mycket grundligt hade behandlat typen av gruvföretag (skälen 178–180) och den funktion som de utfört (skälen 181–219) i det skedet. Den hade därefter kortfattat lagt till sina överväganden om det fjärde och femte kriteriet.
- (221) När det gäller kriteriet ”normalt ligger inom myndigheternas kompetens”, vilket ännu inte hade förtydligats närmare av panelen ⁽⁵⁶⁾, ansåg kommissionen att tillhandahållande av råvaror, som finns i ett land, till nationella företag är en funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens. Enligt allmän internationell rätt har

⁽⁵⁶⁾ Panelen, DS 194, punkt 8.59.

stater suveränitet över sina egna naturresurser. De kan i stor utsträckning själva välja hur de organiserar utnyttjandet av sina naturresurser, men suveräniteten tar sig vanligen uttryck i att en reglerande myndighet sköter detta. I detta avseende är det irrelevant om en offentlig myndighet normalt skulle sköta denna funktion⁽⁵⁷⁾. Kommissionen konstaterade därför att tillhandahållande av järnmalm som finns i den indiska jorden till den indiska stålindustrin är en funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens.

- (222) När det gäller kriteriet "rent faktiskt inte skiljer sig" konstaterade kommissionen att denna formulering hade sitt ursprung i panelens rapport från 1960 om översyn i enlighet med artikel XVI.5, där liknande formuleringar användes för producentfinansierade avgifter som inte ansågs skilja sig åt, i egentlig mening, från myndigheters praxis för beskattning och subventionering⁽⁵⁸⁾. Mot denna bakgrund krävs det för detta kriterium ett konstaterande som bekräftar att tillhandahållandet av varor av privata organ som ålagts denna funktion, i egentlig mening, inte skiljer sig från hypotesen att regeringen själv hade tillhandahållit sådana varor.
- (223) ECL hävdade att det kunde föreligga en skillnad i praxis mellan de indiska myndigheterna och de indiska järnmalmföretagen i tillhandahållandet av järnmalm i fråga om prissättning. Myndigheterna skulle kunna ha valt att fastställa ett lågt pris för järnmalm till de inhemska stålföretagen medan gruvföretagen inte har någon sådan befogenhet.
- (224) Hypotesen att myndigheterna även skulle ha kunnat ingripa på marknaden genom att fastställa priser innebär inte någon skillnad i egentlig mening. I det aktuella fallet hade myndigheterna valt att ålägga privata företag att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning, vars nivå varierar över tid. Detta skiljer sig inte från en praxis där myndigheterna skulle ha tillhandahållit järnmalm direkt till de indiska stålproducenterna till växlande priser, som de kunde ha fastställt på daglig eller månatlig basis i enlighet med vissa indikatorer för den inhemska tillgången och efterfrågan i Indien. Av detta följer att det inte är någon skillnad i egentlig mening mellan att ingripa direkt på marknaden genom att tillhandahålla järnmalm enligt ett system med ständigt föränderliga offentliga priser eller att ålägga järnmalmföretagen ansvaret för att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning. Kommissionen avvisade därför påståendet att problemet med "av myndigheterna på förhand fastställda villkor" skulle visa på en skillnad i egentligen mening mellan direkt och indirekt tillhandahållande av järnmalm till den indiska industrin för rör av duktilt gjutjärn.
- (225) Kommissionen konstaterade slutligen att praxisen att indirekt ingripa på marknaden genom exportbegränsningar tillämpas av ett antal regeringar världen över. Bara i Indien finns en enorm variation av exportavgifter. Det var därför uppenbart för kommissionen att den hade att göra med ett exempel på "offentliga myndigheters normala praxis".

v) Slutsats

- (226) Med hjälp av de riktade exportbegränsningarna (se skäl 157) uppmuntrade de indiska myndigheterna de inhemska järnmalmföretagen att sälja lokalt och "ålade" dem att tillhandahålla denna råvara i Indien mot för låg ersättning. Åtgärderna i fråga uppnådde den önskade effekten att snedvrیدا den inhemska marknaden för järnmalm i Indien och att pressa ned priserna till en artificiellt låg nivå till förmån för industrin i senare led. Funktionen att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning ligger normalt inom myndigheternas kompetens och praxisen att låta järnmalmföretagen utföra denna funktion skiljer sig rent faktiskt inte från de offentliga myndigheternas normala praxis. Kommissionen drog därför slutsatsen att de indiska myndigheterna tillhandahöll ett indirekt finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 3.1 a iv och iii i grundförordningen, såsom den tolkas och tillämpas i överensstämmelse med relevanta WTO-normer enligt artikel 1.1 a iv och iii i subventionsavtalet.
- (227) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter ifrågasatte de indiska myndigheterna och de två exporterande tillverkarna kommissionens bedömning att de konstaterade riktade exportbegränsningarna kan betecknas som ett finansiellt bidrag från offentliga myndigheter. De hävdade särskilt att kommissionen hade analyserat reaktionen på (eller effekterna av) en införd åtgärd i stället för att undersöka det bekräftande agerandet från myndigheternas sida eller vilken typ av åtgärd som införts i syfte att fastställa att det rörde sig om ett finansiellt bidrag. ECL konstaterade dessutom att kommissionen inte hade kunnat fastställa existensen av en rättsakt som ger ansvaret till eller som bindande ålägger järnmalmproducenterna en funktion. Samma parter ifrågasatte dessutom att kommissionen hade grundat sig på hänvisningar i enskilda rapporter, och hävdade att de inte kan betraktas som tillräcklig bevisning eller tillräckligt stöd för att fastställa ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna.

⁽⁵⁷⁾ Panelen, DS 194, punkt 8.59 där Kanadas argument i detta syfte i punkt 8.56 avvisas.

⁽⁵⁸⁾ Panel, översyn i enlighet med artikel XVI.5, L/1160, antagen den 24 maj 1960 (BISD 9S/188), punkt 12.

- (228) Kommissionen instämde inte i parternas ståndpunkt att den endast hade analyserat effekterna av de riktade exportbegränsningar som införts. Såsom förklarats ovan i detta avsnitt skedde kommissionens analys i flera steg. Först fastställde kommissionen de politiska mål som eftersträvades, dvs. att motverka export av järnmalm. För det andra fastställde kommissionen, genom exportavgiften på järnmalm och systemet med två olika taxor, att det förekom rättsliga akter där järnmalmproducenter uppmuntrades att sälja på den inhemska marknaden i Indien till priser som var lägre än dem de annars skulle ha tagit ut. Sedan konstaterade kommissionen att järnmalmföretagen i Indien faktiskt hade uppmuntrats av myndigheterna att tillhandahålla järnmalm till industrin för rör av duktilt gjutjärn mot för låg ersättning. Funktionen att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning ligger dessutom normalt inom myndigheternas kompetens och praxisen att låta järnmalmföretagen utföra denna funktion skiljer sig rent faktiskt inte från de offentliga myndigheternas normala praxis.
- (229) Kommissionen grundade sig således inte enbart på olika rapporter och politiska uttalanden eller endast på effekterna av de konstaterade åtgärderna utan analyserade alla nödvändiga faktorer för att fastställa förekomsten av ett indirekt finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a iv och iii i grundförordningen.

a) **Förmån**

- (230) I enlighet med artikel 3.2 och artikel 5 i grundförordningen beräknade kommissionen storleken på den utjämningsbara subventionen i förhållande till den förmån som mottagaren konstaterats få under översynsperioden.
- (231) Kommissionen beräknade först det vägda genomsnittliga inköpspriset på järnmalm som de två indiska tillverkarna hade tagit ut under undersökningsperioden. Det vägda genomsnittet beräknades månad för månad och som leverans från gruvan till anläggningen i Indien.
- (232) Det genomsnittliga inköpspriset var baserat på de priser, exklusive mervärdesskatt, och de kvantiteter som angavs i transaktionsförteckningen över fakturor som lämnats in av företagen och som kontrollerats vid kontrollbesöken. När järnmalmens järnhalt (Fe) inte var 62 % justerades priset för att ta hänsyn till skillnaden i kvalitet (och pris).
- (233) Detta genomsnittliga pris behövde jämföras med ett lämpligt riktmärke. Enligt artikel 6 d i grundförordningen ska frågan om huruvida ersättningen är för hög eller för låg avgöras med beaktande av rådande marknadsvillkor för produkterna i fråga i det land som tillhandahåller dem. Detta speglar artikel 14 d i subventionsavtalet och bör tolkas och tillämpas mot bakgrund av detta.
- (234) Kommissionen noterade att alla rådande marknadsvillkor i Indien påverkas av myndigheternas riktade exportbegränsningar. Varje enskild transaktion avseende järnmalm i Indien berörs av det faktum att hela den indiska marknaden är uppdelad och att låga priser råder. Det var således omöjligt att fastställa en icke-snedvriden kostnad för järnmalm för en indisk tillverkare av rör av duktilt gjutjärn eller någon annanstans på den indiska marknaden. Det fanns därför inga inhemska priser i Indien som kunde användas som lämpligt riktmärke.
- (235) I linje med artikel 6 d andra stycket led i i grundförordningen försökte kommissionen även justera de villkor på som råder i Indien på grundval av de faktiska kostnader, priser och andra faktorer som är tillgängliga i det landet. Kommissionen gjorde med andra ord en bedömning av vilket pris som skulle ha rått i Indien utan myndigheternas riktade exportbegränsningar. Med denna metod skulle man kunna komma fram till vilken naturlig komparativ fördel Indien eventuellt har genom att försörja tillverkarna på hemmamarknaden med järnmalm, samtidigt som den eliminerade den orättmätiga fördel som de indiska myndigheternas åtgärder medför.
- (236) Inte heller denna metod resulterade i något lämpligt riktmärke. Framför allt var det omöjligt att beräkna vad den "normala" kostnaden för inköp av järnmalm i Indien skulle ha varit utan systemet med exportbegränsningar, eftersom dessa kostnader bestäms av en rad andra faktorer som kommissionen inte känner till. Kommissionen hade visserligen tillgång till uppgifter om hur produktion och efterfrågan utvecklats sedan de berörda exportbegränsningarna införts 2007–2008, men den hade inte tillgång till någon tillförlitlig källa för att kunna simulera hur utbud och efterfrågan på järnmalm skulle ha utvecklats på den indiska marknaden under ett visst år om de inte hade förelagat. Om man hade tagit kostnaderna för järnmalm under vilket som helst år före införandet av de riktade exportbegränsningarna (dvs. åren före 2007) skulle det ha lett till godtyckliga och otillförlitliga beslut. Att

ta de indiska kostnader från 2004 eller 2005 som riktmärke för kostnaderna under undersökningsperioden ansågs inte lämpligt, eftersom kostnaderna kan variera betydligt under en tioårsperiod. Det var därför även omöjligt att beräkna de hypotetiska kostnaderna i Indien för en tillverkare av rör av duktilt gjutjärn utan snedvridningar. Justerade villkor i Indien kunde därför inte heller användas som ett lämpligt riktmärke.

- (237) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte ECL att kommissionen avvisat användningen av indiska inhemska priser som riktmärke och menade att kommissionen inte hade undersökt leverantörer på den öppna marknaden, handlarnas betydelse och importen av järnmalm av enskilda producenter som ECL. Man menade vidare att kommissionen skulle lägga fram faktiska bevis för att de privata priserna är snedvridna.
- (238) Kommissionen kunde omöjligt fastställa hur leverantörer eller handlare skulle ha agerat utan exportavgifter och systemet med två olika taxor. Såsom framgår av avsnittet om tillhandahållande av varor mot för låg ersättning lade kommissionen fram en rad element som visade att alla inhemska priser i Indien har snedvridits av exportavgifterna.
- (239) ECL uppgav vidare att kommissionen borde ha anpassat de indiska priserna på basis av exportpriserna fob från Indien. Såsom redan angivits ovan kan inte exportpriserna från Indien betraktas som ett lämpligt riktmärke, eftersom indiska exportörer i sina priser som de tar ut av sina internationella kunder måste medräkna de ytterligare kostnader de ådrar sig för transporter i Indien samt den exportavgift som tas ut vid den indiska gränsen. I detta hänseende skiljer sig det aktuella fallet väsentligt från de tidigare fall som ECL hänvisade till och där kommissionen som riktmärke använde exportpriset på en råvara (främst gas) från samma exportland⁽⁵⁹⁾. Vid utfrågningen den 28 januari 2016 (se skäl 6) ansåg även förhørsombudet att exportavgiften i Indien sannolikt snedvrider exportpriserna fob från Indien, som därmed inte kan fungera som ett korrekt riktmärke. Även denna begäran avvisades därför.
- (240) Slutligen och i linje med artikel 6 d andra stycket led ii i grundförordningen återgick kommissionen därför till de villkor som råder på marknaden i ett annat land som är tillgängliga för mottagaren.
- (241) Kommissionen försökte identifiera ett icke-snedvridet pris på järnmalm som utvinns i en gruva i ett representativt annat land och simulera att gruvan faktiskt låg i Indien. I detta fall visar det sig att merparten av världens järnmalm exporteras från Australien till Kina. Man bestämde sig därför att titta på priserna fritt gruva i Australien. Dessa priser fritt gruva i Australien fanns dock inte tillgängliga för kommissionen. Eftersom de indiska priserna inkluderar transportkostnaderna från gruvan till fabriken ansågs det lämpligt att även inkludera de transportkostnader som skulle betalas från den australiska gruvan till en australisk köpare av järnmalm så att jämförelsen görs i samma handelsled. Eftersom inte heller dessa uppgifter finns tillgängliga använde kommissionen i stället transportkostnaderna från den australiska gruvan till en australisk hamn.
- (242) Kommissionen likställde kostnaderna för transport från en australisk gruva till hamnen med transportkostnaderna från en australisk gruva till en australisk köpare av järnmalm av följande skäl. En viss gruva i Australien kan visserligen ligga närmare en viss kund än närmaste hamn, men en annan gruva kan ligga närmare den närmaste hamnen än en viss kund. På landsnivå är det därför rimligt att anta att transportkostnaderna från en australisk gruva till en hamn i Australien speglar de relevanta kostnaderna för leverans för en kund.
- (243) Kommissionen var också medveten om överprövningsorganets avgörande om att justeringar för leveranskostnader måste återspegla de leveranskostnader som gäller generellt för den berörda varan i leveranslandet⁽⁶⁰⁾. Med tanke på att Indien i stor utsträckning är självförsörjande när det gäller järnmalm och att det inte förekom någon större import av järnmalm till Indien, eftersom indiska tillverkare faktiskt inte behöver någon import på grund av överkapacitet i Indien och låga priser, var det inte lämpligt att addera de internationella fraktkostnaderna till det australiska exportpriset (fob). Att addera de internationella leveranskostnaderna skulle således inte ha varit representativt för de leveranskostnader som generellt gäller för järnmalm i Indien.
- (244) Som referensvärde använde kommissionen därför i stället ett fob-pris i Australien som återspeglar de villkor som skulle ha varit tillgängliga för indiska järnmalmsanvändare, som om järnmalmen hade levererats från en indisk gruva till en fabrik, om de riktade exportbegränsningarna inte hade förelegat.

⁽⁵⁹⁾ Se exempelvis rådets förordning (EG) nr 661/2008 av den 8 juli 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 och en partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 (EUT L 185, 12.7.2008, s. 1).

⁽⁶⁰⁾ Överprövningsorganets rapport, DS 436, punkt 4.317.

- (245) Kommissionen använde det australiska fob-pris som offentliggjorts i publikationen *China Resources Quarterly Southern winter ~ Northern summer 2015* ⁽⁶¹⁾ för järnmalm 62 % (se tabellen i skäl 211).
- (246) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte ECL kommissionens användning av australiska fob-priser och begärde att den skulle använda brasilianska fob-priser i stället, eftersom de i genomsnitt var 10–15 % lägre än australiska fob-priser.
- (247) Kommissionen ansåg att australiska fob-priser är ett lämpligare riktmärke eftersom Australien står för omkring 50 % av världens export av järnmalm och Brasiliens andel av den internationella exporten bara är omkring 26 %. Begäran avvisades därför.
- (248) Kommissionen jämförde sedan det pris de indiska tillverkarna hade betalat för att köpa järnmalm (inklusive transportkostnaderna inom Indien) med detta fob-pris i Australien (inklusive transportkostnaderna inom Australien).
- (249) Efter meddelandet av uppgifter begärde ECL att de australiska fob-priserna skulle jämföras med de inhemska indiska priserna justerade till fob-nivå. Om kommissionen alternativt skulle jämföra australiska fob-priser med inhemska indiska priser skulle den addera hanterings- och lastningskostnader till det indiska priset från gruva till hamn och i hamnen samt kostnaderna för stuveriarbete i hamnen. Vidare borde de australiska fob-priserna justeras nedåt för frånvaro av fukt (2 % för styckemalm och 8 % för mull) och förlust vid hantering (2 %), som är större för export än för de inhemska priserna.
- (250) I linje med bedömningen i skälen 205–210 medgav kommissionen att det även för beräkningen av förmånen var nödvändigt att göra vissa ytterligare justeringar för att tillämpa samma typ av leveranskostnad både på de indiska inhemska priserna och på de australiska fob-priserna.
- (251) De flesta tjänster som ingår i stuveriarbete i en hamn rör hanteringen av järnmalmen i hamnen och därefter lastningen på ett fartyg. Sådana kostnader uppstår inte efter lossningen av järnmalmen från lastbil till en indisk fabrik och drogs därför av från det australiska fob-priset. Eftersom kostnaderna för stuveriarbete även omfattar kostnaderna för lossningen av järnmalmen i hamnen beslutade kommissionen att även dra av sådana hanteringskostnader från de indiska priserna på järnmalm. Den gjorde därmed en rättvis jämförelse mellan de indiska inhemska priserna på järnmalm när den transporteras från en indisk gruva till en fabrik i Indien (men utan att ha lossats i fabriken) och australiska inhemska priser på järnmalm som transporteras från en gruva till en hamn (men utan att ha lossats i hamnen).
- (252) Det australiska fob-priset justerades följaktligen nedåt för frånvaro av fukt. Kommissionen använde ett vägt genomsnitt för hela "korgen med mull och styckemalm" som den beräknade individuellt för var och en av de båda exporterande tillverkarna (och inte som ett vägt genomsnitt, såsom var fallet i skäl 207).
- (253) Av samma anledning som anges i skälen 208–209 drog kommissionen också av kostnaderna för stuveriarbete från de australiska fob-priserna, men gjorde ingen justering för förlust vid hantering.
- (254) Vad beträffar priserna på den indiska hemmamarknaden avvisade kommissionen begäran om att justera de indiska inhemska priserna till fob-nivå, eftersom detta betyder att järnmalmen inte levereras till de exporterande tillverkarnas fabrik. För att fastställa ett pris på järnmalm som levererats till fabriken adderade kommissionen – utöver genomsnittliga transportkostnader – ett belopp för att täcka hanterings- och lastningskostnader mellan gruvan och tåget/lastbilen utifrån kontrollerade kostnadsuppgifter från en av de exporterande tillverkarna.
- (255) På grundval av detta gjorde kommissionen en rättvis jämförelse mellan de indiska inhemska priserna på järnmalm när den transporteras från en indisk gruva till en fabrik i Indien (men utan att lossas i fabriken) och de australiska inhemska priserna på järnmalm som transporteras från en gruva till en hamn (men utan att lossas i hamnen).
- (256) Efter meddelandet av uppgifter hävdade Jindal att kommissionen inte borde ha använt den genomsnittliga indiska transportkostnaden från gruva till anläggning såsom den framställts av en av de exporterande tillverkarna, utan de faktiska kostnader som rapporterats av Jindal.

⁽⁶¹⁾ Australiens regering, ministeriet för industri och vetenskap, *China Resources Quarterly Southern winter ~ Northern summer 2015*, s. 20. Senast besökt den 23 november 2015: <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Documents/crq/CRQ-Winter-2015.pdf>

- (257) Kommissionen ansåg dock att den bör använda en vägd genomsnittlig standardkostnad för transport från gruva till anläggning för att beräkna förmånen på ett objektivt och icke-diskriminerande sätt för båda de exporterande tillverkarna. I förhållande till ett referenspris utanför Indien skulle alla andra metoder leda till en artificiell fördel eller nackdel för företagen, beroende på de faktiska logistikkostnaderna och det geografiska avståndet mellan den exporterande tillverkaren och de gruvor som man har köpt ifrån.
- (258) Kommissionen multiplicerade sedan skillnaden mellan de två genomsnittliga priserna med de kvantiteter järnmalm som de indiska tillverkarna faktiskt köpt under undersökningsperioden.
- (259) Efter meddelandet av uppgifter hävdade ECL att kommissionen inte borde ha använt de järnmalmskvantiteter som köpts totalt, utan bara den del som förbrukats vid tillverkningen av rör av duktilt gjutjärn under undersökningsperioden. Dessutom menade man att köp av både mull och styckemalm – och inte bara mull – borde ha använts. Kommissionen godtog begäran och underrättade båda de exporterande tillverkarna om ändringarna.
- (260) ECL hävdade vidare att endast inköp av mull hade tagits med vid beräkningen av förmånen för vissa av företagen i koncernen. Kommissionen korrigerade detta misstag för båda de exporterande tillverkarna och inkluderade alla inköp av järnmalm (mull och styckemalm). I de fall järnhalten (Fe) inte var 62 % justerade kommissionen inköpspriset proportionellt. De två exporterande tillverkarna underrättades om vilka korrigeringar som gjorts.
- (261) Det totala beloppet vad beträffar skillnaden utgör de ”besparingar” som de indiska tillverkare gjort som köper järnmalm på den indiska snedvridna marknaden jämfört med det pris som de skulle ha betalat i avsaknad av snedvridningar. Det totala beloppet motsvarar den förmån som de indiska tillverkarna beviljats av de indiska myndigheterna under undersökningsperioden.
- (262) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelade kommissionen dessa subventionsbelopp över den totala omsättningen av den berörda produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen medförde en förmån för hela produktionen av den berörda produkten och inte enbart för den produktion som var avsedd för export.
- (263) Efter meddelandet av uppgifter hävdade Jindal att kommissionen har beräknat en negativ förmån för vissa månader av undersökningsperioden. Järnmalm hade följaktligen inte tillhandahållits mot för låg ersättning till företaget. Företaget hävdade också att man inte fått några subventioner efter undersökningsperioden eftersom man importerat järnmalm, och att subventionen därför inte är utjämningsbar gentemot detta företag.
- (264) ECL hävdade också att de indiska inhemska priserna perioden 2014–2015 inte längre är lägre än australiska fobpriser. Kommissionen kan inte vederlägga detta, eftersom den måste ta hänsyn till situationen vid den tidpunkt då åtgärderna infördes.
- (265) Kommissionen medgav att den beräknade förmånen var negativ under några månader av undersökningsperioden. Detta uppvägs dock av att förmånen var positiv under resten av undersökningsperioden, vilket ledde till att resultatet totalt sett blev en positiv subventionsmarginal för det berörda företaget.
- (266) Artikel 15.1 andra stycket i grundförordningen föreskriver att kommissionen inte ska införa utjämningsåtgärder på följande två villkor: i) ”om subventionen eller subventionerna dras tillbaka” eller ii) ”om det visas att subventionerna inte längre medför en förmån för de berörda exportörerna”.
- (267) När det gäller det första villkoret konstaterade kommissionen att systemet med exportbegränsningar inte har upphävts eller dragits tillbaka. Detta villkor är därmed inte uppfyllt.
- (268) Vad beträffar det andra villkoret erinras det om att det främsta målet är att tillämpa icke-återkommande engångssubventioner fördelade över en fast tidsperiod som inte skulle medföra någon förmån i framtiden för någon av de exporterande tillverkarna ⁽⁶²⁾. Så förhåller det sig inte i det aktuella fallet av följande skäl.

⁽⁶²⁾ Se rådets förordning (EG) nr 320/2008 av den 7 april 2008 om uppvävande av utjämningsstullen på import av vissa elektroniska mikrokretsar kända under namnet dynamiska ram-minnen med ursprung i Republiken Korea och om avslutande av förfarandet (EUT L 96, 9.4.2008, s. 1), skäl 88.

- (269) Efter undersökningsperioden är de indiska inhemska priserna ungefär desamma som riktmärket australiska fob-priser, justerade för stuverikostnader och fukt. Kommissionen konstaterade dock i skäl 212 att de indiska inhemska priserna på järnmalm utvecklas relativt jämnt och inte följer prisfluktuationerna i resten av världen. Samtidigt är det inte uteslutet att de internationella priserna, inklusive australiska fob-priser, kommer att stiga igen inom den närmaste tiden till följd av förändringarna i det internationella utbudet och efterfrågan på järnmalm. Det går därför inte att dra slutsatsen att systemet med exportbegränsningar är en icke-återkommande engångssubvention, eftersom det är troligt att det kommer att ge förmåner i framtiden. Om de internationella priserna konstant ligger under de indiska inhemska priserna i framtiden, kan varje exporterande tillverkare begära återbetalning av tull som tagits ut, om det visas att den utjämningsbara subventionens belopp har undanröjts eller sänkts i enlighet med artikel 21 i grundförordningen.
- (270) Mot bakgrund av vad som anförs ovan uppfylls inte de villkor som gäller enligt artikel 15.1 andra stycket i grundförordningen för att inte vidta utjämningsåtgärder.
- (271) Den subventionssats som fastställts för detta system under undersökningsperioden uppgick till 3,01 % för ECL-koncernen och för företaget Jindal Saw Indien uppgick den till 3,91 %.

b) *Selektivitet*

- (272) De indiska myndigheternas exportbegränsningar gynnar bara järn- och stålindustrin. De är därför selektiva enligt artikel 4.2 a i grundförordningen. De ger visserligen förmåner för andra produkter än rör av duktilt gjutjärn i senare led, men förmånen är bara tillgänglig för vissa industrier i Indien. Järnmalms inneboende egenskaper begränsar den möjliga användningen av subventionen till en viss industri, men det betyder inte att subventionen för att vara selektiv måste vara begränsad ytterligare till en understruktur av denna industri ⁽⁶³⁾.
- (273) Efter meddelandet av uppgifter invände ECL och Jindal mot kommissionens bedömning av selektivitet och gjorde gällande att den var otillräcklig och rättsligt felaktig. ECL citerade ur en rapport från överprövningsorganet där man framhöll att *"det vad gäller tillhandahållande av varor kan vara så att det är troligare att selektivitet kan konstateras i fall där råvaran används bara av en begränsad grupp av enheter och/eller industrier. Samtidigt är vi inte övertygade om att varje tillhandahållande av varor med begränsningar i varornas inneboende egenskaper med nödvändighet kommer att leda till ett konstaterande om selektivitet"* ⁽⁶⁴⁾.
- (274) Kommissionen noterade att den exporterande tillverkaren inte hänvisade till fotnoten i slutet av samma punkt, där överprövningsorganet hänvisade till panelens rapport i samma ärende ⁽⁶⁵⁾, som i sin tur citerade ur panelens rapport i ärendet Förenta staterna – Softwood Lumber. I det senare framförde panelen följande:
- "Vi anser inte att detta innebär att varje tillhandahållande av en vara i form av en naturresurs automatiskt är selektiv, eftersom varorna i vissa fall (t.ex. olja, gas, vatten osv.) kan användas av ett obestämt antal industrier. Detta är inte fallet här. Precis som Kanada är medvetet om begränsar de inneboende egenskaperna hos den tillhandahållna varan, dvs. timmer på rot, varans möjliga användning till bara 'vissa företag'" ⁽⁶⁶⁾.
- (275) På samma sätt ansåg kommissionen att även om höggradig järnmalm är en naturresurs, kan den, till skillnad från olja, gas och vatten och i likhet med timmer på rot, inte användas av ett obestämt antal industrier. Dess användning är också snävare än låghaltig järnmalm. Faktum är att förbrukningen av höggradig järnmalm är strikt begränsad till en begränsad grupp av företag eller industrier, såsom vissa produkter inom stålindustrin och särskilt till tillverkningen av rör av duktilt gjutjärn. På grundval av detta konstaterade kommissionen förekomsten av en begränsning som uttryckligen och entydigt begränsar tillgången till subventionen till "vissa företag" och därmed inte gör att subventionen "är tillräckligt brett tillgängligt i hela ekonomin" ⁽⁶⁷⁾. Kommissionen avvisar därför ECL:s argument.

⁽⁶³⁾ Rapport från överprövningsorganet, DS 436, punkt 4.398.

⁽⁶⁴⁾ Rapport från överprövningsorganet, DS 436, punkt 4.393.

⁽⁶⁵⁾ Panelens rapport, 436R, punkterna 7.131 och 7.132.

⁽⁶⁶⁾ Panelens rapport, *United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada*, WT/DS257/R och Corr.1, antagen den 17 februari 2004, ändrad genom överprövningsorganets rapport WT/DS257/AB/R, punkt 7.116.

⁽⁶⁷⁾ Se *European Communities and Certain Member States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft*, WT/DS316/R av den 30 juni 2010, punkt 7.919.

- (276) ECL hävdade också att kommissionen inte kunnat fastställa på vilken grund den konstaterade att subventionen rättsligt sett är selektivt. I detta avseende ansåg kommissionen att de berörda subventionerna rättsligt sett är selektiva, eftersom de är begränsade till järnmalm dels genom rättsakterna om en exportavgift på järnmalm ⁽⁶⁸⁾, dels genom rättsakterna om upprättande av ett system med två taxor för transport av järnmalm ⁽⁶⁹⁾.
- (277) Mot bakgrund av ovanstående ansåg kommissionen att de indiska myndigheternas ingripanden är selektiva för tillverkare av rör av duktilt gjutjärn i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen.

3.2.4.3 Slutsatser

- (278) Genom att införa ett system med exportbegränsningar har de indiska myndigheterna ålagt järnmalmföretagen att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning. Detta tillhandahållande av varorna utgör en ekonomisk förmån för mottagaren och är selektiv och därmed utjämningsbar.

3.3 De utjämningsbara subventionernas storlek

- (279) De utjämningsbara subventionerna fastställs enligt följande:

Företag	Fokusprodukt-systemet (punkt 3.2.1)	EPCGS (punkt 3.2.2)	Tullrestitutions-systemet (punkt 3.2.3)	Totala export-subventioner	Järnmalm (punkt 3.2.4)	Totalt
ECL-koncernen	4,35 %	0,03 %	1,66 %	6,04 %	3,01 %	9,0 %
Jindal Saw	3,11 %	0,38 %	1,37 %	4,86 %	3,91 %	8,7 %

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionens tillverkning

- (280) Den likadana produkten tillverkades av tre unionstillverkare under undersökningsperioden. Dessa tillverkare utgör *unionsindustrin* i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen.
- (281) Eftersom det bara finns tre unionstillverkare och SG PAM Group lämnade uppgifter för sina dotterbolag och uppskattningar för den enda icke-samarbetsvilliga unionstillverkaren Tiroler Rohre GmbH (nedan kallad TRM), läggs alla siffror fram i indexerad form eller anges som intervall för att skydda konfidentialiteten för den andra tillverkaren i unionen som var samarbetsvillig i undersökningen.
- (282) Den totala tillverkningen i unionen under undersökningsperioden fastställdes till 590 000 – 610 000 ton. Kommissionen fastställde den totala unionstillverkningen på grundval av all tillgänglig information om unionsindustrin, bl.a. information som anfördes i klagomålet för den icke-samarbetsvilliga tillverkaren och uppgifter som samlats in från unionstillverkare som samarbetade under undersökningen. Det finns bara tre tillverkare i unionen och de två samarbetsvilliga företagen svarar för ca 96 % av den totala tillverkningen i unionen.

4.2 Förbrukning i unionen

- (283) Kommissionen fastställde förbrukningen i unionen på grundval av unionsindustrins totala försäljning i unionen plus importen från tredjeländer till unionen. Kommissionen fastställde unionsindustrins totala försäljning på grundval av uppgifter som samlats in från samarbetsvilliga unionstillverkare och uppgifter i klagomålet för den icke-samarbetsvilliga tillverkaren. Importvolymen hämtades från Eurostats uppgifter.

⁽⁶⁸⁾ Den senaste rättsakten är *Second Schedule of Export Tariff*, utgiven av centralstyrelsen för punktskatter och tull, se fotnot 31.

⁽⁶⁹⁾ Den senaste ändringen av fraktsatserna för järnmalm var *Addendum No 16 to Rates Circular No 36 of 2009* av den 1 september 2015, antagen av det indiska ministeriet för järnvägar. Se: http://www.indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2k15/RC_36_09_Addendum-16.pdf, senast besökt den 26 januari 2016.

(284) Efter synpunkter på meddelandet av uppgifter konstaterade kommissionen att den hade hänfört en del av unionsindustrins exportförsäljning till försäljningen i unionen. De korrigerade försäljningssiffrorna har lett till smärre ändringar/korrigeringar av vissa intervall och/eller index för vissa andra skadeindikatorer, det vill säga den totala förbrukningen i unionen, de exporterande tillverkarnas marknadsandel, unionsindustrins marknadsandel och försäljningspriset i unionen. Dessa korrigeringar hade dock endast en obetydlig inverkan på dessa skadeindikatorer och påverkade inte utvecklingstendenserna eller slutsatsen att det förelåg väsentlig skada.

(285) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Förbrukning i unionen (i 1 000 ton)

	2011	2012	2013	UP
Förbrukning	570–620	490–540	460–510	520–570
Index	100	87	83	93

Källa: Eurostat, svaren på frågeformuläret och uppgifter i klagomålet.

(286) Unionens förbrukning minskade med 7 % under skadeundersökningsperioden. Förbrukningen i unionen följde ett U-mönster. Den föll kraftigt mellan 2011 och 2012 (med mer än 13 %), minskade ytterligare under 2013 och steg under undersökningsperioden. Detta mönster kan delvis förklaras av att slutanvändarna av rör av duktilt gjutjärn är företag verksamma inom vattenförsörjning, bortledning av avloppsvatten och bevattning. Det är oftast offentliga verksamheter som är beroende av statlig finansiering. Under 2011 och 2012 utvecklades den ekonomiska krisen till en omfattande offentlig skuldcris. Detta föranledde EU:s regeringar att drastiskt minska sina offentliga investeringar och utgifter, vilket förklarar den stora nedgången i efterfrågan på rör av duktilt gjutjärn, i synnerhet i länder som Spanien, Portugal och Italien.

4.3 Import från Indien

4.3.1 Volym och marknadsandel för importen från Indien

(287) Kommissionen fastställde importvolymen på grundval av uppgifter från Eurostat. Uppgifterna från Eurostat stämde överens med uppgifterna från de exporterande tillverkarna från Indien. Marknadsandelen för importen fastställdes på samma grundval.

(288) Importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Importvolym och marknadsandel

	2011	2012	2013	UP
Importvolym från Indien (i 1 000 ton)	75–85	60–70	70–80	80–100
Importvolym Index	100	83	94	110
Marknadsandel (%)	13–15	13–15	15–17	17–19
Marknadsandel Index	100	95	112	118

Källa: Eurostat, svaren på frågeformuläret.

- (289) Den indiska importvolymen uppvisade en ökning på mer än 10 % under skadeundersökningsperioden trots den krympande marknaden. De indiska exporterande tillverkarnas marknadsandel ökade med nästan 18 %. Det kan noteras att under 2012–2013, då förbrukningen i unionen låg kvar på en låg nivå, ökade importen från Indien avsevärt med nästan 10 % så att marknadsandelen ökade med nästan 17 %. Importen från Indien fortsatte att öka avsevärt under undersökningsperioden, och marknadsandelen ökade ytterligare mellan 2013 och undersökningsperioden.

4.3.2 Priser på importen från Indien

- (290) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av uppgifter från Eurostat för att analysera tendenser i prisutvecklingen. Efter det att slätrör undantagits drog kommissionen av värdet av och mängden slätrör som importerats från Indien från beräkningen av det genomsnittliga priset för de år då slätrören importerades, dvs. 2013 och undersökningsperioden.
- (291) Det genomsnittliga priset för importen till unionen från Indien utvecklades på följande sätt:

Importpriser (euro per ton)

	2011	2012	2013	UP
Indien	665	703	671	664
Index	100	106	101	100

Källa: Eurostat, svaren på frågeformuläret.

- (292) De indiska priserna var stabila under skadeundersökningsperioden.

4.3.3 Prisunderskridande

- (293) Kommissionen fastställde prisunderskridandet under undersökningsperioden på grundval av de uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkarna och unionsindustrin genom att jämföra
- det vägda genomsnittliga försäljningspris per produkttyp som unionstillverkarna tog ut från icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik, och
 - motsvarande vägda genomsnittliga priser per produkttyp för importen från de samarbetsvilliga indiska tillverkarna till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån (kostnad, försäkring, frakt) med lämpliga justeringar för kostnader efter import.
- (294) Båda de exporterande tillverkarna hävdade att det förelåg väsentliga skillnader mellan de produkter som sålts av klaganden och de som sålts av denna, vilket skulle påverka en rättvis prisjämförelse. De hävdade särskilt att de inte tillverkar rör utrustade med kopplingar med dubbla kammare som säljs av SG PAM under varumärket Universal joint. De tillverkar inte heller automatiska kopplingar för tunna rör, som passar till de plaströr som används i SG PAM:s produktsortiment Blutop. Dessutom anförde de att de inte tillverkar rör som är inklädda med termoplast invändigt och som SG PAM marknadsför under varumärket Ductan och använder i sitt produktsortiment Blutop. Användare av rör av duktilt gjutjärn i unionen bekräftade dessa påståenden och dessutom att ingen av de samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkarna skulle kunna leverera de identifierade produkterna. Därför undantog kommissionen SG PAM:s rör som är försedda med Universal joint liksom SG PAM:s produktsortiment Blutop från beräkningarna av prisunderskridande och skademarginal. Detta undantag gällde mindre än 10 % av transaktionerna sett till volym. Med tanke på de små mängder som säljs på unionsmarknaden undantogs även flänsrör från beräkningen av prisunderskridandet.
- (295) Efter meddelandet av uppgifter hävdade klaganden att det var ogrundat att utesluta Universal joint eftersom varje exporterande tillverkare har en teknisk lösning som kan ersätta denna typ av koppling. Kommissionen erinrade om att många användare hade bekräftat att de exporterande tillverkarna inte kan tillhandahålla en koppling med dubbla kammare. I denna undersökning fastställdes dock inte en kopplingstyp som en väsentlig faktor för att skilja mellan olika produkttyper i syfte att göra en prisjämförelse. Därför kunde man inte göra en rättvis

prisjämförelse på grundval av produkttyp. Mot bakgrund av de låga volymerna av den produkt som är försedd med denna koppling, svårigheterna att göra en rättvis prisjämförelse och det faktum att flertalet produkttyper omfattades av beräkningarna av prisunderskridande och skademarginal vidhöll kommissionen att det var lämpligt att undanta kopplingar med dubbla kammare från beräkningen av prisunderskridandet.

- (296) Jindal hävdade också att andra fysiska skillnader olikheter i fråga om bland annat utvändigt och invändigt överdrag påverkade prisernas jämförbarhet och därför också borde justeras/uteslutas. Dessa argument avvisades dock. Både unionsindustrin och de indiska exporterande tillverkarna hade rapporterat försäljning i unionen av produkttyper med jämförbara fysiska egenskaper och en rättvis jämförelse hade därför gjorts avseende de andra påstådda skillnaderna.
- (297) Efter meddelandet av uppgifter hävdade Jindal att kommissionens justeringar av exportpriset, nämligen justeringarna för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, strider mot WTO-rätten. Samma exporterande tillverkare hävdade att sådana justerade exportpriser (som ibland är 0 eller till och med negativa) inte kan utgöra grund för att bedöma huruvida den subventionerade importen vållar unionsindustrin skada. Kommissionen var dock av en annan åsikt. I enlighet med kommissionens sedvanliga praxis har unionstillverkarnas priser också justerats till nivån fritt fabrik genom avdrag av bland annat transportrelaterade utgifter. Att jämföra importörens återförsäljningspris med unionstillverkarnas pris fritt fabrik skulle alltså inte vara rättvist. Dessutom undantogs det enda fall då den exporterande tillverkarens pris var lägre än 0 från beräkningen av prisunderskridandet efter meddelandet av uppgifter, med obetydlig inverkan på marginalerna.
- (298) Efter meddelandet av uppgifter påpekade Jindal att kommissionen hade underlåtit att tillhandahålla uppgifter om matchningen mellan unionens produkter och de exporterande tillverkarnas produkter för varje enskild produkttyp (produktkontrollnummer) och tillverkaren kunde därför inte förvissa sig om kommissionen hade analyserat betydelsen av prisunderskridandet i förhållande till den andel av produkttyper för vilka inget prisunderskridande hade konstaterats.
- (299) Produktmatchningen vid beräkningen av prisunderskridandet var 99 % respektive 95 % för de två exporterande tillverkarna och prisunderskridande konstaterades för 98 % och 91 % av de olika produkttyper som såldes på unionsmarknaden. Med tanke på den mycket höga andelen produkttyper vars priser underskreds, avvisade kommissionen påståendet om att en grundlig analys av effekterna av prisunderskridandet inte hade genomförts.
- (300) Efter meddelandet av uppgifter hävdade Tata att prisunderskridandet baserat på unionsindustrins tillverkningskostnader inte var en lämplig indikation för att undersöka eventuell skada eftersom tillverkningskostnaderna var uppblåsta på grund av höga fasta kostnader och överkapacitet. Såsom anges nedan är prisunderskridande en jämförelse pris för pris. Prisunderskridande är bara en av flera indikatorer som granskas för att fastställa om unionsindustrin lidit väsentlig skada.
- (301) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där detta var nödvändigt, och efter avräkning av rabatter och avdrag. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av unionstillverkarnas omsättning under undersökningsperioden. Det visade en vägd genomsnittlig underskridandemarginal på 30,9 % respektive 31,7 % för de två samarbetsvilliga exporterande tillverkarna.

4.4 Unionsindustrins ekonomiska situation

4.4.1 Allmänna anmärkningar

- (302) I enlighet med artikel 8.4 i grundförordningen omfattade granskningen av den subventionerade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska indikatorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.
- (303) För fastställandet av skada skilde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen bedömde de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifterna i svaren på frågeformuläret från de samarbetsvilliga unionstillverkarna och de uppskattningar som klagomålet innehöll för den icke samarbetsvilliga unionstillverkaren. Kommissionen bedömde de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i frågeformulärssvaren från de samarbetsvilliga unionstillverkarna. Båda uppsättningarna uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

- (304) De makroekonomiska indikatorerna är tillverkning, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, de utjämningsbara subventionernas storlek och återhämtning från tidigare subventionering.
- (305) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspris per enhet, tillverkningskostnad per enhet, arbetskraftskostnad, lagerhållning, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.4.2 Makroekonomiska indikatorer

4.4.2.1 Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (306) Unionens totala tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Unionens tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2011	2012	2013	UP
Tillverkning (i 1 000 ton)	580–600	460–480	530–550	590–610
Tillverkningsvolym <i>Index</i>	100	79	91	101
Produktionskapacitet (i 1 000 ton)	1 000–1 100	1 000–1 100	1 000–1 100	1 000–1 100
Produktionskapacitet <i>Index</i>	100	100	100	100
Kapacitetsutnyttjande (%)	52–57	42–47	45–50	53–58

Källa: Svaren på frågeformuläret samt uppgifter i klagomålet.

- (307) Unionsindustrins totala tillverkning var något högre under undersökningsperioden än under 2011, trots mycket lägre försäljning i unionen under undersökningsperioden. Den ökade tillverkningen 2013 och under undersökningsperioden beror på en ökad exportförsäljning.
- (308) Kapaciteten förblev också stabil under hela skadeundersökningsperioden. Kapacitetsutnyttjandet ökade något i takt med den ökade tillverkningen under skadeundersökningsperioden. Trots detta låg kapacitetsutnyttjandet kvar på en relativt låg nivå [53–58 %]. Tillverkningen av rör av duktilt gjutjärn är en bransch som kännetecknas av relativt höga fasta kostnader. Ett lågt kapacitetsutnyttjande försämrar absorptionen av fasta kostnader, vilket kan påverka unionsindustrins lönsamhet.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (309) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel

	2011	2012	2013	UP
Försäljning (i 1 000 ton)	430–470	370–410	340–380	380–420
Försäljningsvolym <i>Index</i>	100	88	82	89

	2011	2012	2013	UP
Marknadsandel (%)	75–80	76–81	73–78	71–76
Marknadsandel <i>Index</i>	100	101	98	96

Källa: Eurostat, svaren på frågeformuläret och uppgifter i klagomålet.

- (310) Unionsindustrins försäljning minskade med 11 % under skadeundersökningsperioden till [380 000–420 000 ton] under undersökningsperioden. Unionsindustrin förlorade väsentligt större försäljningsvolym än volymen av den minskade förbrukningen och, som en följd av detta minskade dess marknadsandel med 4 % under skadeundersökningsperioden.
- (311) ECL hävdade att de minskade försäljningsvolymerna baserat på ton inte tar hänsyn till att klaganden till stor del förde in och sålde lättare rör under skadeundersökningsperioden och att minskningen därför är överdriven. Detta påstående underbyggdes inte med någon bevisning och avvisades därför. Kommissionen undantog dock en rad lättare rör – Blutop – vid beräkningarna av prisunderskridandet respektive skademarginalen av de anledningar som anges i skäl 294.

4.4.2.3 Tillväxt

- (312) Den totala förbrukningen i unionen av den berörda produkten minskade med 7 % under skadeundersökningsperioden. Förbrukningen minskade drastiskt under 2012 med mer än 13 %, låg kvar på en låg nivå under 2013 och började öka igen under undersökningsperioden. I början av skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins försäljning, importen från tredjeländer samt den indiska importen i takt med förbrukningen. I slutet av skadeundersökningsperioden då förbrukningen i unionen började öka kunde unionsindustrin dock inte dra full nytta av denna återhämtning, eftersom både unionens försäljningsvolym och marknadsandel hade minskat samtidigt som importen från Indien hade vunnit marknadsandelar.

4.4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

- (313) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Antal anställda och produktivitet

	2011	2012	2013	UP
Anställda	2 400–2 500	2 300–2 400	2 300–2 400	2 400–2 500
Anställda <i>Index</i>	100	93	93	99
Produktivitet t/Anställd	220–240	180–200	210–230	230–250
Produktivitet <i>Index</i>	100	82	96	102

Källa: Svaren på frågeformuläret.

- (314) Sysselsättningen och produktiviteten låg under undersökningsperioden på ungefär samma nivå som de hade legat på 2011. Det faktum att sysselsättningen inte minskade berodde främst på att försäljningen utanför unionen ökade betydligt.

4.4.2.5 Storleken på de utjämningsbara subventionerna och återhämtning från tidigare subventionering eller dumpning

- (315) Alla subventionsmarginaler låg över miniminivån. Inverkan av de faktiska utjämningsbara subventionernas storlek på unionsindustrin var betydande, med tanke på volymen av och priserna för importen från det berörda landet.

- (316) Detta är den första antisubventionsundersökning som gäller den berörda produkten. Därför fanns inga uppgifter tillgängliga för att bedöma inverkan från eventuell tidigare subventionering eller dumpning.

4.4.3 Mikroekonomiska indikatorer

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

- (317) De samarbetsvilliga unionstillverkarnas genomsnittliga försäljningspriser per enhet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Försäljningspriser i unionen

	2011	2012	2013	UP
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen (euro per ton)	990–1050	1 000–1 060	1 020–1 060	1 000–1 060
<i>Index</i>	100	102	104	101
Tillverkningskostnad per enhet (euro per ton)	900–950	1 000–1 050	900–950	850–900
<i>Index</i>	100	110	104	96

Källa: Svaren på frågeformuläret.

- (318) Det genomsnittliga försäljningspriset per enhet ökade 2012 och 2013, sjönk med 3 % under undersökningsperioden och återgick till ungefär samma nivå som i början av skadeundersökningsperioden. Tillverkningskostnaderna steg 2012 och sjönk 2013 och under undersökningsperioden, främst på grund av lägre priset på den viktigaste råvaran – järnmalm och metallskrot.
- (319) Jindal hävdade att en minskande lönsamhet för unionsindustrin är oförenlig med det faktum att skillnaden mellan unionsindustrins försäljningspris per enhet och tillverkningskostnaderna hade ökat under undersökningsperioden. Kommissionen instämde inte i detta argument. De tillverkningskostnader som anges i tabellen ovan användes inte i beräkningen av lönsamheten. Tillverkningskostnaderna beräknades på grundval av tillverkningskostnaderna för den berörda produkten samt försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för de fyra samarbetsvilliga tillverkningsföretagen i unionen. Lönsamheten, å andra sidan, beräknades på grundval av nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen uttryckt i procent av omsättningen av denna försäljning, i vilken ingår kostnader för sålda varor, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, kostnader för FoU samt vissa andra kostnader för alla samarbetsvilliga tillverkningsföretag och försäljningsdotterbolag i unionen. Därför kan lönsamheten utvecklas annorlunda än försäljningspriset per enhet och tillverkningskostnaderna.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnader

- (320) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för de samarbetsvilliga unionstillverkarna utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Genomsnittliga arbetskraftskostnader per anställd (i tusen euro/anställd/år)

	2011	2012	2013	UP
Arbetskraftskostnad	56–58	56–58	58–60	58–60
<i>Index</i>	100	100	103	104

Källa: Svaren på frågeformuläret.

- (321) Under skadeundersökningsperioden ökade den genomsnittliga arbetskraftskostnaden per anställd med 4 %. Denna ökning var lägre än den totala ökningen av löner i unionen enligt Eurostats uppgifter.
- (322) Jindal påpekade att kommissionen inte tillhandahållit de uppgifter från Eurostat som ligger till grund för påståendet att arbetskraftskostnaderna för unionsindustrin ökade mindre än för hela industrisektorn i unionen. Kommissionen klargjorde att den årliga ökningen av arbetskraftskostnaderna i hela industrisektorn i Europeiska unionen enligt uppgifter från Eurostat ⁽⁷⁰⁾ uppgick till 6,9 % mellan 2011 och 2014 och till nästan 5 % mellan 2011 och 2013.

4.4.3.3 Lagerhållning

- (323) De samarbetsvilliga unionstillverkarnas lagernivåer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Lagerhållning (i 1 000 ton)

	2011	2012	2013	UP
Utgående lager	110–130	80–100	80–100	90–110
Utgående lager <i>Index</i>	100	74	73	82
Utgående lager i förhållande till tillverkningen (%)	20–22	20–22	16–18	16–18

Källa: Svaren på frågeformuläret.

- (324) Utgående lager minskade under skadeundersökningsperioden. Lagerminskningen berodde främst på att ledningen för unionsindustrin infört strängare krav på rörelsekapital.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

- (325) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet utvecklades på följande sätt för de samarbetsvilliga unionstillverkarna under skadeundersökningsperioden:

Lönsamhet, kassaflöde (i miljoner euro), investeringar (i miljoner euro) och räntabilitet

	2011	2012	2013	UP
Lönsamhet för försäljning i unionen till icke-närstående kunder (i % av omsättningen)	2,5–3,0	(–)5,5–(–)6,0	(–)1,0–(–)1,5	1,5–2,0
Kassaflöde	8–10 mn	7–9 mn	5–7 mn	8–10 mn
Kassaflöde <i>Index</i>	100	92	67	101
Investeringar	18–20 mn	11–12 mn	13–15 mn	22–24 mn
Investeringar <i>Index</i>	100	60	67	120
Räntabilitet (%)	49	(–)155	(–)29	20

Källa: Svaren på frågeformuläret.

⁽⁷⁰⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database#> → Population and Labour Conditions → Labour Costs → Labour Cost index, nominal value – annual data (Nace Rev. 2) (lc_lci_r2_a), dataset for Industry (except construction).

- (326) Kommissionen fastställde lönsamheten för de samarbetsvilliga unionstillverkarna genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen i procent av omsättningen för denna försäljning. Unionsindustrins lönsamhet minskade från 2,5–3,0 % under 2011 till 1,5–2,0 % under undersökningsperioden och var negativ under 2012 och 2013. Större delen av försäljningen av den berörda produkten i EU skedde via de samarbetsvilliga unionstillverkarnas försäljningsdotterbolag, och deras kostnader och lönsamhet beaktades.
- (327) Klaganden hävdade att industrin hade förväntat sig en lönsamhet på över 12 % som hade varit vanlig under åren 2007–2009. Under dessa år var dock försäljningen särskilt hög till följd av högkonjunkturen 2007–2008 och EU-ländernas finanspolitiska stimulansåtgärder för att motverka följderna av den ekonomiska krisen 2009. Dessa år kan därför inte anses vara representativa. Klaganden hävdade också att stora investeringar i FoU kan leda till en tvåsiffrig lönsamhet. Undersökningen fann föga belägg för en intensiv FoU-verksamhet; för den unionstillverkare som hade de högsta FoU-utgifterna utgjorde de 1,8 % av omsättningen under 2011 och 1,6 % under undersökningsperioden. På grundval av den lönsamhet som uppnåddes i liknande industrier, t.ex. sömlösa rör av rostfritt stål ansågs det att en vinstmarginal på 5 % är rimlig för denna typ av industri.
- (328) Nettokassaflödet är de samarbetande unionstillverkarnas förmåga att själva finansiera sin verksamhet. Kassaflödet låg på ungefär samma nivå under 2011 och undersökningsperioden.
- (329) Investeringsnivån var större under undersökningsperioden än den var under 2011. Under åren 2012 och 2013 var investeringsnivån emellertid mycket lägre och ökningen under undersökningsperioden uppväggde inte minskningen under de föregående åren. En ökning av investeringarna under undersökningsperioden kan till stor del förklaras av en stor investering som gjordes av en samarbetsvillig unionstillverkare för att ersätta en viktig del av utrustning som hade havererat. Räntabiliteten är vinsten i procent av det bokförda värdet av investeringarna. Räntabiliteten var betydligt lägre under undersökningsperioden än den var under 2011.

4.4.4 *Slutsats beträffande skada*

- (330) Unionsindustrin förlorade marknadsandelar med 4 % på en fallande marknad, medan dess försäljning på unionsmarknaden minskade med mer än 11 %. Kapacitetsutnyttjandet förblev lågt under hela skadeundersökningsperioden även om det ökade något jämfört med början av skadeundersökningsperioden, huvudsakligen på grund av en kraftig ökning av unionsindustrins export. Även om unionsindustrin i viss utsträckning har återhämtat sig från de negativa resultaten under 2012 och 2013 har lönsamheten totalt sett minskat under skadeundersökningsperioden och låg i slutet av undersökningsperioden på endast 1,5–2,0 %, vilket är långt under lönsamhetsmålet, som fastställdes till 5 % (se skäl 327).
- (331) Det faktum att vissa andra skadeindikatorer såsom tillverkning, kapacitetsutnyttjande, produktivitet, kassaflöde, investeringar eller räntabilitet förblev relativt stabila eller till och med förbättrades, kan inte ändra på slutsatsen att unionsindustrin har lidit väsentlig skada såsom förklaras i skäl 334.
- (332) De exporterande tillverkarna och Tata hävdade att det faktum att flera indikatorer visar på en positiv/stabil utveckling innebär att det inte förelåg en skadevällande situation för unionsindustrin. Kommissionen avvisade detta påstående. För det första föreskrivs i artikel 8.4 i grundförordningen att granskningen av unionsindustrin ska innefatta en utvärdering av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som påverkar industrins situation och att varken "en enskild faktor eller flera av dessa faktorer nödvändigtvis [behöver] vara avgörande". För det andra är det inte nödvändigt att alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden visar en negativ utveckling för att konstatera förekomst av väsentlig skada. Dessutom utesluter inte stabil eller till och med positiv utveckling hos vissa skadeindikatorer förekomsten av väsentlig skada. Ett sådant fastställande måste grunda sig på en helhetsbedömning av alla indikatorer vilket till fullo stöds av europeisk rättspraxis ⁽⁷¹⁾.
- (333) En låg lönsamhet, i kombination med fortsatt förlorade försäljningsvolymerna och marknadsandelarna i unionen, försätter unionsindustrin i en besvärlig ekonomisk situation.

⁽⁷¹⁾ Dom av den 20 maj 2015 i mål T-310/12, Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd mot Europeiska unionens råd, punkterna 134 och 135.

- (334) På grundval av en övergripande analys av alla relevanta skadeindikatorer och mot bakgrund av den svåra ekonomiska och finansiella situationen för unionsindustrin dras slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.4 i grundförordningen.

5. ORSAKSSAMBAND

- (335) I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den subventionerade importen från det berörda landet vållade unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 8.6 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha vållat unionsindustrin skada. Dessa faktorer är den ekonomiska krisen och minskade efterfrågan, import från tredjeländer, unionsindustrins exportresultat och konkurrens från ersättningsprodukter, t.ex. plaströr.

5.1 Verknings av den subventionerade importen

- (336) De indiska exporterande tillverkarnas försäljningsvolym i unionen var nästan dubbelt så stor [75 000–85 000 ton] som all annan import totalt (45 800 ton) redan i början av skadeundersökningsperioden. Den indiska försäljningen minskade i takt med förbrukningen under 2012 men behöll sin marknadsandel. Under 2013, när förbrukningen fortfarande var låg och unionsindustrins lönsamhet negativ, lyckades de indiska tillverkarna öka både sin försäljning och sin marknadsandel betydligt. Att den indiska försäljningen kunde expandera i sådan stor utsträckning på en minskande marknad berodde på aggressivt subventionerade priser och på att den berörda produkten såldes till priser som låg betydligt under de priser som togs ut av unionstillverkarna. Den aggressiva prissättningen fortsatte under undersökningsperioden. Försäljningsvolymen från de indiska exporterande tillverkarna låg på [85 000–95 000 ton] och deras marknadsandel uppgick till [17–19 %] under undersökningsperioden. Prisunderskridandet fastställdes till 30,9 % och 31,7 %. Medan den indiska försäljningen och marknadsandelen ökade avsevärt föll unionsindustrins försäljning mycket mer än förbrukningen; unionsindustrins försäljning föll 11 % och marknadsandelen minskade med 4 %.
- (337) Efter meddelandet av uppgifter hävdade både exporterande tillverkare från Indien och Tata att det inte föreligger något tidsmässigt samband mellan unionsindustrins situation och importen från Indien och att den skadevällande situationen för unionsindustrin inte orsakats av importen från Indien. De hävdade i synnerhet att siffrorna för unionsindustrin åter blev lönsamma och att den ökade sin försäljningsvolym under undersökningsperioden medan importen från Indien var hög. De hävdade också att kommissionen underlåtit att göra en korrekt bedömning av andra faktorer, särskilt finanskrisen och unionsindustrins överkapacitet som huvudorsaken till skadan.
- (338) Vid en analys av huruvida subventionerad import har vållat skada enligt artikel 8.6 i grundförordningen måste särskild hänsyn tas till huruvida det har förekommit ett betydande prisunderskridande genom den subventionerade importen. Detta leder till en jämförelse med priset på den likadana produkten framställd av unionsindustrin. Kommissionen analyserade huruvida verkningarna av sådan import pressade ner priserna i betydande omfattning eller förhindrade prisökningar som annars skulle ägt rum. Kommissionen erinrade om att ett fortsatt tryck från den subventionerade lågprisimporten som gör det omöjligt för unionsindustrin att anpassa sina försäljningspriser kan utgöra orsakssamband i den mening som avses i grundförordningen ⁽⁷²⁾.
- (339) En betydande nedgång i förbrukningen i unionen under 2011 och 2012 berodde på den globala finanskrisen och nedskärningar i de offentliga utgifterna, och att denna minskning av förbrukningen bidragit till unionsindustrins situation i början av skadeundersökningsperioden. Från 2013, då förbrukningen i unionen fortfarande var låg, fram till slutet av undersökningsperioden ökade dock den subventionerade importen från Indien till unionen väsentligt, med 16 % jämfört med en total ökning på 10 % under hela skadeundersökningsperioden. Samtidigt ökade marknadsandelen för importen från Indien med nästan 18 % under skadeundersökningsperioden och med 6 % från 2013 fram till slutet av undersökningsperioden. Detta blev möjligt genom att den berörda produkten såldes till priser som var avsevärt lägre än de som togs ut av unionsindustrin. Det fastställdes i undersökningen att de indiska subventionerade exportpriserna under undersökningsperioden underskred unionens priser med mer än 30 %.
- (340) Som en följd av detta kunde unionsindustrin, trots den globala återhämtningen från finanskrisen och en ökning av unionens förbrukning från 2013, inte dra full nytta av detta. Fastän unionsindustrin ökade sin försäljningsvolym mellan 2013 och slutet av undersökningsperioden, minskade försäljningsvolymen totalt sett under skadeundersökningsperioden med 10 % jämfört med importen från Indien, som ökade med 10 % under

⁽⁷²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1043/2011 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av oxalsyra med ursprung i Indien och Folkrepubliken Kina (EUT L 275, 20.11.2011, s. 1), skäl 103.

samma period. Inflödet av subventionerad import från Indien, till priser som avsevärt underskred unionsindustrins priser, hindrade unionsindustrin från att öka sin försäljningsvolym på unionsmarknaden till nivåer som kunde säkerställa hållbara vinstnivåer. För att upprätthålla tillverkningsvolymen ökade unionsindustrin sina exportvolym. Det förelåg således ett tidsmässigt samband mellan den subventionerade importen till priser som väsentligt underskred unionsindustrins priser (ca 30 %), som avsevärt pressade ner priserna på unionsmarknaden, vilket i sin tur förhindrade prisökningar som annars skulle ägt rum, och den väsentliga skada som unionsindustrin led under undersökningsperioden.

- (341) Mot bakgrund av det tidsmässiga sambandet mellan det betydande underskridandet av unionstillverkarnas priser genom den subventionerade indiska importen och unionsindustrins förlorade försäljning och marknadsandel, vilket lett till mycket låg lönsamhet, dras slutsatsen att den subventionerade importen var orsaken till den skadevällande situationen för unionsindustrin.

5.2 Verknningar av andra faktorer

5.2.1 Den ekonomiska krisen och minskade efterfrågan

- (342) Förbrukningen i unionen av den berörda produkten minskade med 7 %. Nedgången i förbrukningen (13 % under 2011–2012) orsakades av den ekonomiska krisen och nedskärningar i de offentliga utgifterna. Den minskade förbrukningen tycks ha bidragit till skadan i början av skadeundersökningsperioden, och kan också ha bidragit till den under 2013. Under 2013, och särskilt under undersökningsperioden, var den subventionerade indiska importen den skadefaktor som i första hand pressade ned unionsindustrins försäljning i unionen och hindrade återgången till en hållbar lönsamhet.

5.2.2 Import från tredjeländer

- (343) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Importen från tredjeländer (i ton)

	2011	2012	2013	UP
Kina	31 136	28 019	12 266	13 903
<i>Index</i>	100	90	39	45
Tredjeländer (utom Kina)	14 693	12 183	20 153	22 524
<i>Index</i>	100	83	137	153
Alla tredjeländer	45 828	40 202	32 419	36 427
<i>Index</i>	100	88	71	79

Källa: Eurostat.

- (344) Importen från Indien utgjorde merparten av all import till unionen under undersökningsperioden. Importen från Indien ökade avsevärt under skadeundersökningsperioden, medan övrig import minskade med mer än 20 % under samma period. Medan den indiska importens marknadsandel ökade, minskade marknadsandelen för importen från övriga länder. Med tanke på de låga importvolymerna från tredjeländer samt det faktum att de minskade både volymmässigt och som marknadsandel, finns det inget som tyder på att de vällade unionsindustrin skada.

- (345) De exporterande tillverkarna hävdade att en unionstillverkare hade importerat den berörda produkten från företagets kinesiska tillverkningsanläggningar och därmed vållade sig själv skada. Det fanns ingen bevisning till stöd för dessa påståenden. Styrkta uppgifter visade att importen till unionen från unionstillverkarens närstående kinesiska anläggning varit mycket låg. Dessutom har den totala importen från Kina enligt Eurostats uppgifter minskat kraftigt under skadeundersökningsperioden. Kinas totala import förlorade marknadsandelar med mer än 2 procentenheter, vilket gör att de inte kan ha vållat skadan.

5.2.3 Unionsindustrins exportresultat

- (346) De samarbetsvilliga unionstillverkarnas exportvolym utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

De samarbetsvilliga unionstillverkarnas exportresultat

	2011	2012	2013	UP
Exportvolym (i 1 000 ton)	120–140	100–120	150–170	160–180
Exportvolym <i>Index</i>	100	78	116	130
Exportpris (euro/ton)	1 000–1 050	1 050–1 100	1 000–1 050	950–1 000
Genomsnittligt exportpris <i>Index</i>	100	108	104	99

Källa: Svaren på frågeformuläret.

- (347) Unionsindustrins försäljning utanför unionen ökade betydligt, med 30 %, under skadeundersökningsperioden, medan det genomsnittliga försäljningspriset förblev relativt stabil. Försäljningen utanför unionen är därmed faktiskt en faktor som lindrar skadan. Utan en ökad försäljning utanför unionen skulle unionsindustrin ha lidit ännu mer skada.
- (348) Jindal påpekade att unionsindustrins exportförsäljningspriser underskred försäljningspriserna i unionen, och därför inte kunde lindra skadan. Den ökade försäljningen utanför unionen gjorde att unionsindustrin kunde ha en högre produktionsnivå, bibehålla sysselsättningsnivån och öka kapacitetsutnyttjandet, vilket innebär en bättre absorption av fasta kostnader. Det faktum att de genomsnittliga exportpriserna per enhet var något lägre (inom ett intervall på 5 %) än försäljningspriserna i unionen kan bero på många olika faktorer, såsom försäljning av mindre sofistikerade produkttyper, större diametrar, större volymer vid försäljningstransaktioner osv. och därmed kunde priserna utanför unionen vara lägre än försäljningskostnaderna i EU.
- (349) De exporterande tillverkarna hävdade också att skadan var självförvållad eftersom klaganden i allt högre grad fokuserade på kinesisk tillverkningsverksamhet i Kina, och en stor del av deras försäljning till länder utanför EU utgörs av kinesiska produkter, vilket bland annat orsakar lågt kapacitetsutnyttjande. Kommissionen godtog inte detta argument. Som konstaterats ovan ökade unionsindustrins exportförsäljning betydligt, med 30 %, vilket hindrade nedgången i tillverkningen och en försämring av flera andra skadeindikatorer.

5.2.4 Konkurrens från ersättningsprodukter

- (350) Berörda parter hävdade att skadan orsakats av hård konkurrens från ersättningsprodukter, särskilt plaströr (polyeten, polyvinylklorid och polypropen). Plaströr med en mindre diameter är inledningsvis mycket billigare per enhet. Med hänsyn till underhållskostnaderna och produktens livslängd har den berörda produkten emellertid kostnadsfördelar på lång sikt. Plaströr utövar ett visst konkurrenstryck på den berörda produkten, särskilt för rör med mindre diameter. Rör av duktilt gjutjärn förlorade dock inte marknadsandelar till plaströr under skadeundersökningsperioden, och i vissa fall lyckades rör av duktilt gjutjärn till och med återta vissa marknadsandelar från

plaströr under skadeundersökningsperioden. Konkurrensen från ersättningsprodukter av plast kunde således sannolikt inte vara orsaken till den väsentliga skadan under skadeundersökningsperioden.

5.2.5 Övriga faktorer

- (351) De exporterande tillverkarna och Tata hävdade att skadan beror på strukturell överkapacitet. Det faktum att unionsindustrin hade ett lågt kapacitetsutnyttjande under skadeundersökningsperioden innebär dock inte nödvändigtvis att den lider av strukturell överkapacitet och/eller ineffektivitet i sådan omfattning att det skulle motivera en justering nedåt av det icke-skadevällande priset. Det erinras om att unionsindustrin, trots ett lågt kapacitetsutnyttjande under 2011 som var ännu lägre än det som fastställdes under undersökningsperioden, hade en högre lönsamhet. Påståendet avvisades därför.
- (352) Jindal hävdade att unionsindustrins försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader fördubblades under skadeundersökningsperioden och att detta var en skadevällande faktor som bröt orsakssambandet. Eftersom det konstaterades att försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna endast hade ökat något under skadeundersökningsperioden avvisades detta påstående.
- (353) De exporterande tillverkarna och Tata hävdade att ökade investeringar är en tydlig indikation på en förbättrad situation och att den ökande importen från Indien inte orsakar skadan. Kommissionen var dock av en annan åsikt. För det första var även den ökade investeringsvolymen 22–24 miljoner euro relativt låg i förhållande till unionsindustrins totala försäljning på mer än 400 miljoner euro. Dessutom hade en stor blandare för flytande järn havererat för en unionstillverkare. Att ersätta blandaren gav upphov till höga utgifter för anläggningstillgångar under undersökningsperioden. ECL hävdade att unionsindustrins minskade lönsamhet berodde på haveriet. Det bör noteras att det gjordes en rad beräkningar för att isolera inverkan av blandarens haveri på lönsamheten och detta påstående avvisas därför.
- (354) Jindal hävdade också att en ökad skillnad mellan försäljningspriset per enhet och tillverkningskostnaden under undersökningsperioden tyder på avsaknad av ett orsakssamband mellan den subventionerade importen och skadan. Såsom förklaras i skäl 319 beräknas försäljningspriset per enhet och tillverkningskostnaden per enhet inte på samma grunder och det finns således inte något direkt samband mellan dessa två indikatorer. Prisökningen var hursomhelst i förhållande till tillverkningskostnaden under undersökningsperioden inte tillräcklig för att återställa unionsindustrins lönsamhetsmål.
- (355) Samma exporterande tillverkare ansåg att eftersom importpriserna låg på ungefär samma nivå 2011 och under undersökningsperioden (enligt uppgifter från Comext) kan man dra slutsatsen att det förelåg ett tidsmässigt samband mellan prisunderskridandet/de väsentligt lägre priserna och ett bra resultat för unionsindustrin 2011. Denna hypotes grundar sig på antaganden som kommissionen inte instämmer i. Situationen för unionsindustrin var inte god under 2011 eftersom lönsamheten var lägre än målvinsten på 5 %.

5.3 Slutsats om orsakssamband

- (356) Ett orsakssamband fastställdes mellan den skada som unionstillverkarna lidit och den subventionerade importen från det berörda landet. Det fanns ett tidsmässigt samband mellan prisunderskridandet av unionsindustrins priser genom den subventionerade importen och unionsindustrins minskade försäljning och marknadsandel i EU. Den subventionerade importen från Indien underskred unionsindustrins priser med 30,9 % och 31,7 % under undersökningsperioden. Detta ledde till en mycket låg lönsamhet för unionsindustrin.
- (357) Kommissionen har särskilt och avgränsat verkningarna av alla kända faktorer som har betydelse för unionsindustrins situation från den subventionerade importens skadevällande verkan. Den ekonomiska krisen och minskade efterfrågan har bidragit till skadan i början av skadeundersökningsperioden. Om unionsindustrins priser inte hade underskridits betydligt av den subventionerade importen skulle situationen för unionsindustrin inte ha påverkats i samma utsträckning. Försäljningen hade inte fallit så mycket, kapacitetsutnyttjande skulle varit högre och lönsamheten skulle varit stabilare. Minskningen av förbrukningen ansågs därför inte bryta orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den väsentliga skadan.
- (358) De övriga identifierade faktorerna såsom importen från tredjeländer, unionsindustrins exportresultat och konkurrensen från ersättningsprodukter konstaterades inte bryta det orsakssamband som fastställs ovan, inte ens när de sammantagna verkningarna av dem beaktades.

- (359) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att den väsentliga skada som unionsindustrin lidit vållats av den subventionerade importen från Indien och att de andra faktorerna, sedda var för sig eller tillsammans, inte bröt orsakssambandet. Skadan bestod främst av den minskade försäljningen, förlorade marknadsandelar för unionsindustrin, lågt kapacitetsutnyttjande och låg lönsamhet.

6. UNIONENS INTRESSE

- (360) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida införandet av utjämningsåtgärder skulle strida mot unionens intresse. Den tog särskild hänsyn till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevällande subventionering och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens. Unionens intresse fastställdes på grundval av en bedömning av alla berörda parter intressen, bl.a. unionsindustrins, distributörers och slutanvändarnas, bl.a. allmännyttiga företag som är verksamma inom vattenförsörjning, bortledning av avloppsvatten och bevattning.

6.1 Unionsindustrins intresse

- (361) Unionsindustrins tillverkningsanläggningar ligger i Frankrike, Tyskland, Spanien och Österrike. Unionsindustrin direkt sysselsatta uppgick till över 2 400 anställda inom tillverkning och försäljning av den berörda produkten. Två av de tre tillverkarna samarbetade i undersökningen. Den icke-samarbetsvilliga tillverkaren motsatte sig inte inledandet av undersökningen. Såsom framgår ovan har de två samarbetsvilliga företagen lidit väsentlig skada och påverkats negativt av den subventionerade importen.
- (362) Införandet av utjämningsstullar väntas återupprätta rättvisa handelsvillkor på unionsmarknaden och göra det möjligt för unionstillverkarna att öka sin försäljning och förbättra sitt låga kapacitetsutnyttjande. Detta skulle leda till att unionsindustrins lönsamhet ökar till de nivåer som anses vara nödvändiga för denna kapitalintensiva industri och förhindra att sysselsättningen minskar. Vidtas inga åtgärder är det mycket troligt att unionsindustrins ekonomiska situation försämras ytterligare.
- (363) Slutsatsen blir därför att det ligger i unionsindustrins intresse att utjämningsstullar införs.

6.2 Icke-närstående importörers, distributörers, användares och andra berörda parter intressen

- (364) Inga icke-närstående importörer gav sig till känna inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande. Många distributörer gav sig till känna och framförde sina synpunkter.
- (365) Båda de exporterande tillverkarna hävdade att det inte låg i unionens intresse att införa utjämningsåtgärder mot Indien mot bakgrund av klagandens dominerande ställning på unionsmarknaden och även med beaktande av att klaganden har tillverkning av den berörda produkten i Kina, som denne lätt skulle kunna importera till unionen om åtgärderna mot Indien infördes, och på så sätt ytterligare förstärka sin dominerande ställning.
- (366) Undersökningen har visat att importen till unionen från klagandens närstående anläggningar i Kina var försumbar under undersökningsperioden. Det finns heller inget som tyder på att klaganden i framtiden skulle använda dessa kinesiska tillverkningsanläggningar för att ersätta importen från Indien om åtgärder skulle införas.
- (367) Kommissionen skickade, såsom anges i förordningen om preliminär antidumpningstull, en begäran om kompletterande upplysningar för att mer ingående analysera de verkningar som införandet av åtgärder skulle kunna ha för användarna i unionen. Kommissionen mottog ungefär 50 svar, främst från EU-distributörer av den berörda produkten, byggföretag och flera företag verksamma inom vattenförsörjning, vars identitet finns i den öppna akten.
- (368) Nästan alla användare som svarade på begäran om kompletterande upplysningar var bekymrade över klagandens mycket höga marknadsandel och uttryckte farhågor om att klagandens viktigaste konkurrenter, dvs. indiska företag, skulle tvingas lämna unionsmarknaden efter införandet av tullar och att klaganden därigenom skulle bli den dominerande aktören. Vissa distributörer hävdade dessutom att SG PAM hade vägrat att göra affärer med

dem eller hade erbjudit dem mindre fördelaktiga villkor efter det att de hade börjat samarbeta med de exporterande tillverkarna. En användare lämnade två prisuppgifter som enligt denne visar att SG PAM hade höjt sina priser med cirka 25 % i december 2015. Några användare hävdade också att SG PAM hade utnyttjat sin starka ställning för att manipulera anbud till fördel för sina egna produkter.

- (369) Genom EU:s konkurrensregler ställs visserligen strängare krav på agerandet för ett företag som har en betydande marknadsandel, men det är i sista hand konkurrensmyndigheterna som fastställer om det föreligger en dominerande ställning och om denna missbrukas. Konkurrensmyndigheterna undersöker först den relevanta produktmarknaden och geografiska marknaden. I det ärende som gällde HDPE- och MDPE-avloppsrör utslöt man inte att dessa konkurrerade med rör av duktilt gjutjärn och stålrör, även om definitionen av produktmarknaden i slutändan lämnades öppen ⁽⁷³⁾. I det här ärendet kunde kommissionen inte definiera den relevanta produktmarknaden och geografiska marknaden eftersom den inte mottagit några formella klagomål om konkurrens.
- (370) Ensamåterförsäljaravtal som erbjuder mer förmånliga villkor eller striktare vertikala begränsningar i fråga om distribution av varor är inte olagliga i sig ⁽⁷⁴⁾, och i sista hand är det upp till en konkurrensmyndighet att bedöma om sådana begränsningar är konkurrensbegränsande eller till och med anses utgöra missbruk. När det gäller de prisuppgifter som påstås visa att SG PAM genomfört prisökningar ansåg kommissionen att det var svårt att jämföra dessa utan en mer fördjupad undersökning om de exakta erbjudandena och omständigheterna. Dessutom mottog kommissionen endast ett bevis för påstådda prishöjningar, vilket i sig inte kan bevisa att de har varit vanligt förekommande.
- (371) I antisubventionsförfaranden undersöker kommissionen konkurrensproblem för att fastställa om det totalt sett tydligt skulle strida mot unionens intresse att införa utjämningsåtgärder. En sådan analys kan inte omfatta en bedömning av konkurrensutsättningen i strikt rättslig mening, som endast kan göras av en behörig konkurrensmyndighet. Ingen solid bevisning lämnades in som skulle tyda på att klaganden skulle agera på ett konkurrensbegränsande sätt om utjämningsåtgärder infördes, utöver det faktum att klaganden redan har en stark ställning på marknaden. Inget beslut av en konkurrensmyndighet lämnades in där klaganden konstaterades agera konkurrensbegränsande för den berörda produkten. Inget domstolsavgörande lämnades in där klaganden konstaterades manipulera anbud.
- (372) Det erinras om att syftet med att införa utjämningsåtgärder är att återupprätta lika villkor så att unionstillverkare och tillverkare i tredjeländer konkurrerar på rättvisa villkor, och inte att tränga bort exporterande tillverkare från marknaden. Enligt unionsbestämmelserna skulle tullar därmed fastställas på en sådan nivå att de indiska exportörerna skulle kunna fortsätta att konkurrera med unionstillverkare, men till rättvisa priser. De kombinerade antidumpnings- och utjämningsåtgärderna har fastställts på en dumpnings- och subventionsnivå som ligger under nivån för prisunderskridandet.
- (373) Dessutom finns det flera tillverkare i tredjeländer (Kina, Turkiet, Ryssland och Schweiz) som redan säljer till unionsmarknaden. Deras försäljning under skadeundersökningsperioden var låg och sjunkande. En av orsakerna till denna nedgång för andra importörers försäljning förefaller dock ha varit en aggressiv konkurrens från de indiska tillverkarna. De indiska subventionerade priserna var betydligt lägre än alla andra stora importländers priser (med undantag av Ryssland). Användarna har bekräftat att om unionsindustrin ensidigt ökar priserna kan importen från andra länder komma att öka på medellång sikt snarare, när sådana exportörer från tredjeländer har fått de ytterligare intyg som medlemsstaterna kräver. Användarna bekräftade också att det schweiziska företaget, även om det är verksamt på unionsmarknaden, tillverkar mer avancerade rör med ett högt förädlingsvärde som inte lätt kan bytas ut mot de indiska produkterna.

Genomsnittligt importpris i euro

	2011	2012	2013	UP
Indien	665	703	671	664
Kina	955	1 014	1 059	1 054

⁽⁷³⁾ Ärende M.565, Solvay/Winerberger, punkt 19, som det hänvisas till i andra ärenden M.2294, EtexGroup/Glynwed PipeSystems, punkt 8.

⁽⁷⁴⁾ Kommissionens riktlinjer om vertikala begränsningar (2010/C-130/01).

	2011	2012	2013	UP
Schweiz	1 711	1 678	1 554	1 526
Ryssland	697	696	652	627
Turkiet	1 246	1 544	1 272	1 010

Källa: Eurostat.

6.3 Slutsats om unionens intresse

- (374) Kommissionen är därför övertygad om att skyddet av unionsindustrin mot skadevällande subventionering måste prioriteras framför användarnas intresse att undvika eventuella negativa effekter på konkurrensen på unionsmarknaden i ett läge då olika intressen vägs mot varandra. Samtidigt som det finns en oro för att utjämningstullar kan förstärka den redan starka ställningen för den största unionstillverkaren, säkerställs det genom ett antal dämpande faktorer, t.ex. fortsatt konkurrens från Indien, andra exportörer och ersättningsprodukter, att ett tillräckligt konkurrensstryck bibehålls på unionsindustrin för att undvika eventuella negativa effekter på konkurrensen på unionsmarknaden. Kommissionen är slutligen beredd att övervaka effekterna av de åtgärder den vidtar på konkurrensen på unionsmarknaden.

7. SLUTGILTIGA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

- (375) Mot bakgrund av kommissionens slutsatser beträffande subventionering, skada, orsakssamband och unionens intresse, och i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen, bör en slutgiltig utjämningstull införas på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien.

7.1 Nivå för undanröjande av skada

- (376) För att bestämma nivån på dessa åtgärder beaktades de subventionsmarginaler som konstaterats och det tullbelopp som krävs för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit.
- (377) Vid beräkningen av det tullbelopp som är nödvändigt för att undanröja verkningarna av den skadevällande subventioneringen, ansågs det att åtgärden borde göra det möjligt för unionsindustrin att täcka sina tillverkningskostnader och uppnå en vinst före skatt som en industri av denna typ inom sektorn rimligen skulle kunna uppnå vid försäljning av den likadana produkten i unionen under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte hade förekommit någon subventionerad import.
- (378) Därför beräknades nivån för undanröjande av skada på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittspriset för den subventionerade importen, fastställt vid beräkningarna av prisunderskridande i skäl 301, med unionsindustrins icke-skadevällande pris för den likadana produkten. Det icke-skadevällande priset fastställdes genom att en rimlig vinstnivå adderades till produktionskostnaden. Målvinstmarginalen sattes till 5 % såsom framgår av skäl 327.
- (379) Den eventuella skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes sedan i procent av det genomsnittliga totala importpriset cif.
- (380) Efter meddelandet av uppgifter hävdade Jindal att i stället för att addera försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst till tillverkningskostnaderna för att fastställa ett icke-skadevällande pris för unionsindustrin, borde det icke-skadevällande priset justeras nedåt på grund av strukturell överkapacitet och ineffektivitet inom unionsindustrin. Såsom anges i skäl 351 ansåg kommissionen inte att det förelåg strukturell överkapacitet, och avvisade därför begäran.

- (381) Efter meddelandet av uppgifter hävdade båda de exporterande tillverkarna att den metod som använts för att beräkna nivån för undanröjande av skada var bristfällig eftersom jämförelsen med unionens försäljningspriser inte grundas på det faktiska priset som begärs av den första oberoende kunden i unionen, utan på ett konstruerat exportpris som är artificiellt lågt. Skademarginalerna är därför artificiellt höga.
- (382) Syftet med beräkningen av skademarginal är att avgöra om det räcker att tillämpa en tullsats på exportpriset för den subventionerade importen som är lägre än den som bygger på subventionsmarginalen för att undanröja den skada som den subventionerade importen orsakat. Denna bedömning grundas på exportpriset vid unionens gräns, vilket anses vara jämförbart med unionsindustrins pris fritt fabrik. När det gäller exportförsäljning via närstående importörer konstrueras exportpriset på grundval av återförsäljningspriset till den första oberoende kunden, vilket är analogt med den metod som använts för beräkningen av dumpningsmarginalen. I annat fall skulle resultaten bli två olika vid bedömningen av samma skademarginal enligt de två instrumenten. Kommissionen ansåg därför att den metod som använts ger en korrekt grund för jämförelse av priser och således för att fastställa nivån för undanröjande av skada. Detta argument avvisas därför och den metod som använts för att fastställa nivån för undanröjande av skada bekräftas.

7.2 Slutgiltiga åtgärder

- (383) Mot bakgrund av de ovanstående undersökningsresultaten bör en slutgiltig utjämningstull införas på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den skada som den subventionerade importen vållat, utan att den subventionsmarginal som konstaterats överskrids.
- (384) Efter meddelandet av uppgifter begärde unionsindustrin att åtgärder i form av specifika tullar i stället för värdetullar skulle införas. Det erinras om att antidumpningsvärdetullar infördes i det preliminära skedet. Värdetullar är den form av åtgärder som vanligen är att föredra eftersom de gör åtgärderna effektivare i händelse av rörelser i exportpriserna. Unionsindustrin begärde att åtgärder i form av specifika tullar skulle införas av främst tre skäl:
- De indiska exportpriserna för rör av duktilt gjutjärn har visat en nedåtgående trend, som har förstärkts efter införandet av preliminära antidumpningstullar.
 - De indiska exporterande tillverkarna har redan börjat tillämpa absorption, eftersom införandet av preliminära antidumpningsåtgärder och arrangemang mellan närstående företag är mycket sannolika i detta fall.
 - Priserna på rör av duktilt gjutjärn kan variera i takt med svängningarna i råvarupriserna.
- (385) Vad gäller industrins första och andra skäl enligt ovan, som har viss koppling till varandra, skulle en eventuell nedgång i de indiska exportpriserna efter undersökningsperioden inte nödvändigtvis ha lett till ökad subventionering. I vilken utsträckning en värdetull inte skulle vara effektiv för att motverka subventioneringen efter undersökningsperioden bör, i förekommande fall, vara föremål för en begäran om interimsöversyn av unionsindustrin enligt artikel 19 i grundförordningen. Vad beträffar den tredje punkten, har industrin själv medgett att priserna på den viktigaste råvaran för tillverkning av rör av duktilt gjutjärn, dvs. järnmalm, har sjunkit sedan 2014. Nedgången i priserna på järnmalm har förmodligen lett till en nedgång i priserna på rör av duktilt gjutjärn sedan utgången av undersökningsperioden. En sådan prisnedgång leder inte automatiskt till en ökad subventionering. Det faktum att priserna på rör av duktilt gjutjärn kan variera i takt med svängningarna i råvarupriserna är inget skäl till att införa en fast tull i stället för värdetullar.
- (386) Av ovanstående skäl anser kommissionen att en fast tull, som skulle vara alltför betungande för importörerna i situationer där exportpriserna minskar i takt med råvarupriserna, inte är motiverad. Dessutom är fasta tullar mer lämpade för homogena produkter, och inte för produkter som den berörda produkten, som förekommer i olika produkttyper.

7.3 Erbjudande om åtagande

- (387) Under utfrågningen med förhørsombudet (se skäl 5) och därefter skriftligen, föreslog ECL ett åtagande för att omfattas av den lägre satsen på 2 % enligt fokusproduktsystemet men att automatiskt godta en högre tull utan prövning om tullsatsen på 5 % skulle återinföras. I enlighet med artikel 13 i grundförordningen består ett

erbjudande om åtagande antingen av ett åtagande från ursprungslandet att undanröja subventionen eller att vidta andra åtgärder med avseende på dess verkningar eller åtagande från exportören att revidera sina priser. Exportörens förslag innehöll inte något prisåtagande. Ett åtagande är i alla händelser en åtgärd som motsvarar vad som fastställts på grundval av undersökningsresultaten. Kommissionen avvisade därför erbjudandet om åtagande.

- (388) Importörer kan vidare även begära återbetalning av exakt det belopp som beviljas genom detta system.
- (389) Därför har utjämningsstullarnas storlek fastställts genom en jämförelse mellan skademarginalerna och subventionsmarginalerna. De föreslagna utjämningsstullsatserna blir då följande:

Företag	Subventionsmarginaler	Skademarginaler	Utgjämningstullsats
ECL-koncernen	9,0 %	54,6 %	9,0 %
Jindal Saw	8,7 %	48,8 %	8,7 %
Alla övriga företag	9,0 %	54,6 %	9,0 %

- (390) De individuella företagsspecifika utjämningsstullsats som anges i förordningen fastställdes på grundval av resultaten av denna undersökning. De återspeglar således den situation som befunnits föreligga för dessa företag i samband med den undersökningen. Dessa tullsats (i motsats till den landsomfattande tull som gäller för "alla övriga företag") gäller enbart för import av produkter med ursprung i Indien som tillverkats av de specifika rättsliga enheter som nämns. Importerade produkter som tillverkats av andra företag som inte uttryckligen omnämns i artikeldelen i denna förordning, däribland enheter som är närstående till dem som specifikt omnämns, kan inte dra nytta av dessa tullsats och ska omfattas av den tullsats som gäller "alla övriga företag".
- (391) Eventuella ansökningar om tillämpning av en individuell företagsspecifik utjämningsstullsats (t.ex. till följd av en ändring av företagets namn eller inrättande av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen ⁽⁷⁵⁾ tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande de ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Om det är motiverat kommer denna förordning i sådana fall att ändras genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsats.
- (392) För att minimera risken för ett kringgående, anses det i detta fall krävas särskilda åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av utjämningsåtgärderna. Dessa särskilda åtgärder omfattar bland annat följande: uppvisande för medlemsstaternas tullmyndigheter av en giltig faktura som ska uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura ska omfattas av den tullsats som är tillämplig på alla övriga företag.
- (393) I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av antisubventionstullen bör nivån för den övriga tullen inte tillämpas enbart på de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, utan också på de tillverkare som inte hade någon export till unionen under undersökningsperioden.
- (394) Den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EG) nr 1225/2009 har inte avgett något yttrande

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningsstull införs härmed på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit), med undantag av rör av duktilt gjutjärn utan invändigt och utvändigt överdrag (slåtrör) med ursprung i Indien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7303 00 10 och ex 7303 00 90 (Taric-nummer 7303 00 10 10, 7303 00 90 10).

⁽⁷⁵⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, CHAR 4/35, 1049 Bryssel, BELGIEN.

2. Följande slutgiltiga utjämningsstillsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig utjämningsstull (%)	Taric-tilläggsnummer
Electrosteel Castings Ltd	9,0	C055
Jindal Saw Limited	8,7	C054
Alla övriga företag	9,0	C999

3. De individuella utjämningsstillsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes/dennas namn och befattning, med följande lydelse: "Jag intygar härmed att de (mängd) rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) som sålts för export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i Indien. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta." Om ingen sådan faktura uppvisas, ska den tullsats som gäller för "alla övriga företag" tillämpas.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 17 mars 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande